

1/2011

INSANE

Jyväskylän suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestölehti

SUURI AVAUTUMISNUMERO

Ketkä ja mitkä kaikki voivat avautua ja miten?

1/2011

INSANE

03 PÄÄKIRJOITUS

04 VIERASKYNÄ

06 SALEILUA

08 HALLITUS AVAUTUU

10 KIRJA-ARVOSTELU

11 JATKOKERTOMUS: Osa I

12 TERVEISET TAIWANISTA

13 EUROVIISUEDUSTUSKAPPALE

14 TESTIRYHMÄ

16 YLLÄTYS

18 AVAUTUMISTA

19 POST-YLIOPISTO

20 FUKSIT 2010

22 TEKSTIViestipalsta

23 REPOMIES AVAUTUU

24 OSMA JYVÄSKYLÄSSÄ

25 GOOGLE-TUTKIMUS

26 TEORIA: Osa II

27 ISKUREPLIIKKEJÄ

28 TAIDEAUKEAMA

30 LAULUKILPAILUN TULOKSET

31 SUKLAA AUTTAA KAIKKEEN

10. VUOSIKERTA JULKAISIJA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON SUOMEN KIELEN OPISKELIJOIDEN AINEJÄRJESTÖ SANE RY. (WWW.SANERY.ORG) PÄÄTOIMITTAJAT LAURA KANANEN JA SARA TUISKU TOIMITTAJAT VESA HOLM, HELI HÄMÄLÄINEN, HELI JOUTSEN, JOHANNA KUJANPÄÄ, ERJA KYCKLING, SAMULI LAITINEN, IISA LEHTINIEMI, NIMETTÖMINÄ PYSYTTÄLEVÄT TAHOT, MARIANNA PENTTILÄ, ROOSA RENTOLA, TEPPU SUOMINEN, HANNA TAKALA, A VON W TAITTO JA KUVANKÄSITTELY LAURA KANANEN, PERTTU PURANEN, ROOSA RENTOLA JA SARA TUISKU ATK-TUKI TEPPU SUOMINEN PAINOPAIKKA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTOPAINO PAINOS 120 KPL

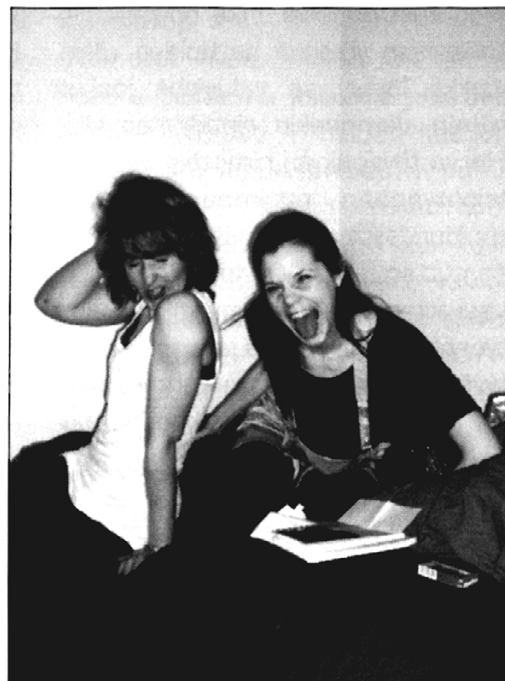
PÄÄKIRJOITUS

KIVASTI KÄVI.

2.2.2011 avasimme uuden portin elämässämme, kun meistä tehtiin InSanen päätoimittajia. 4.4.2011 taas avasimme ensimmäistä kertaa teknisen tukemme Tepon avustuksella InDesign-taittoohjelman.

Lisäksi saimme hallituksen avautumaan haastattelun kautta, mutta tilanpuutteen vuoksi juttuun alun perin kaavailtu kysymys laukkujen sisällöstä siirtyi sanaisen arkun avaamisesta kuvaiseksi arkuksi kansikuvan muodossa. Siitä voitte ihastella, mitä kaikkea ja vähän enemmänkin voi sanelaisen laukusta löytyä.

Myös Sanen postilaatikko avautui, vaikka se aluksi lujassa olikin. Sitä kautta saimme muun muassa keskiaukeaman, jonka näette avatessanne lehden puolivälistä. Postilaatikon kautta saimme myös pyytämiämme valituksia, joita oli kuitenkin niin vähän, että runoa ei tipu, mutta sen verran voimme avata asiaa, että valitukset koskivat mm. sanelaisten aktiivisuutta ja Sanen kokousten pituutta. Kiitämme näistä näkemystä avartavista valituksista, vaikka ne aukesivatkin meille enemmän ironiana.

Sen sijaan kaikki InSanen tekemiseen ja taittoon liittyvät asiat eivät vielä avautuneet, minkä toivottavasti suotte meille anteeksi, sillä onhan kyseessä ensimmäinen lehtemme. Myös Kirjaston pojan mysteeri jäi aukeamatta.

Kannattaa myös huomata, että koska numeron teemana on avautumiset, ja niihin liittyy mielestämme olennaisesti hyvin usein pituus ja alatyylisyys, olemme sallineet niitä poikkeuksellisen paljon.

Kiitos perehdyttäjillemme Roosalle, Pertulle ja Tepolle ja tietysti kaikille, jotka ovat osallistuneet lehden tekoon. Nyt suljemme toistaiseksi auki olevat suomme, sillä kesä tulee ja kärpäset lentävät muuten suuhun. Silmät ja korvat sen sijaan pidämme auki!

PÄÄTOIMITTAJAT
LAURA KANANEN (KUVASSA OIKEALLA) JA SARA TUISKU
(KUVASSA VASEMMALLA)
POLIITTISIA KANTOJAMME EMME KOMMENTOI.

Miten sinne opetaajuudelle oikein pääsee?

OPETTAJAKSI PÄÄTYVÄSSÄ ihmisessä täytyy olla jotakin vikaa, ihan vain tiedoksi. Vika on paikallistettavissa yleensä hartioiden väliin, vaikka löytyy se valuvirhe joskus vähän alempaakin, rintalastan alta. Harva täyspäinen nimittäin suostuu leipätyönään ottamaan vastuun muiden lajitovereiden jälkeläisten viisastuttamisesta, sivistämisestä ja kasvattamisesta – varsinkaan kun työstä saatu korvaus ja työhön sisältyvä vastuu eivät uran kahtenakymmenenä ensimmäisenä vuonna juurikaan kohtaa.

MITÄ JÄRKEÄ on tieteen tahtoen mennä keskelle kaaosta, puskea läpi desibelivyöryyn ja kakstahtibensan katkun (ja noh, ehkä nortinkin) lastulevypöydän ääreen neuvomaan, miksi ei saa kirjoittaa ”Tänä päivänä on mediassa usein keskusteltu aihe kirkosta eroaminen. Minä itse olen henkilökohtaisesti sitä mieltä, niin että tulevaisuudessa tullaan kirkosta eroamaan enempi”?

VASTAUS LÖYTYY oppilaiden oivalluksien näkemisestä, kehityksen huomaamisesta, hienoista esseistä, itsensä ylittävistä ja oman rajoittuneisuutensa, ja opettajan rajoittuneisuuden, purkavista nuorista. Se löytyy väittelyistä – niin oppilaiden kuin työtovereidenkin kanssa –, uusien ihmisten kohtaamisesta, uuden oppimisesta ja monesta monesta muusta mukavasta asiasta.

KUINKA TUOREEN opettajan sitten olisi tähän kaikkeen valmentauduttava? Se on helppoa. Opetajana, kun sinulle tarjotaan mahdolli-

suus. Tätä työtä ei opi kuin tekemällä. Opettajan pedagogiset opinnot ja opetusharjoittelu valmistavat sinut kohtaamaan osan työn vaatimuksista ja tarjoavat teoriassa tiedon siitä, millaista opettajan työ voi olla. Totuus löytyy kuitenkin kouluista: siitä ympäristöstä, niistä lapsista, nuorista, vanhemmista ja työtovereista, joiden kanssa toimit, kun olet oikeasti töissä. Harjoittelukoulun dokukamerat ja videotykit saattavat vaihtua liitutauluun ja reistailevaan kopiokoneeseen, lukioon sisäänpääsyn keskiarvoraja saattaa kadota, sympaattisen ja kaikki tasapuolisesti huomioivan rehtorin tilalla kanslian oveen saattaa nojailla joku alemmuudentuntainen mulkku (kai edustamanne järjestön julkaisussa sallitaan edelleen alatyöli). Ensin elämä on käsissä, ja sitten se katoaa: tuore opettaja revitään julmasti tuntemattomaan, jonnekin periferiaan, missä zumba on edelleen aerobic ja fine dining makkaraperunat ja maetotölkki.

SILTI SINUN on mentävä.

MENE SINNE kouluun ja ota tila haltuun. Mene peruskouluun, ammattikouluun, lukioon ammattikorkeakouluun, mene kouluun. Kurki nurkkiin ja tarkasta kaikki puskat, että tiedät, missä olet. Vakuuta kaikki siitä, että olet oikeassa paikassa. Kysy, jos et tiedä. Vaadi perehdytystä. Sinulla täytyy olla mahdollisuudet tehdä työtäsi. Liian usein uusi opettaja jätetään lähes heitteille, selviytymään oman onnensa nojaan. Niin ei saa tapahtua. On oppilaitosjohdon vastuulla perehdyttää tulokkaat tehtäviinsä. Sinun vastuusi on vaatia

tulokkaana apua, jos kukaan ei sitä ymmärrä tarjota. Neuvojen kysyminen ei osoita tyhmyyttä – tyhmyyttä osoittaa se, että toimii väärin silloin, kun oikean tavan olisi voinut helposti selvittää.

SAMALLA TAVALLA nyt opintojesi aikana vaadi perehdytystä esimerkiksi tekstien arviointiin. Opi arvioidaan vastaustekstejä ja esseitä, muutakin. Sitä taitoa et kyllä valitettavasti koskaan täydellisesti osaa, mutta vähän olisi hyvä hajulla olla. Voihan olla, että ensi syksynä arvioit koulusi ainoana opettajana äidinkielen ja kirjallisuuden ylioppilaskokeita. Siinä tilanteessa livahtaa hymiöä äkkiä takataskuun.

KUNNIOITA TYÖTÄSI. Välinpitämätön suhtautuminen huomataan nopeasti: sen näkevät ensimmäisenä oppilaasi, vaikka he eivät sitä sinulle sanoisikaan. Sen sijaan he sanovat sen toisilleen ja vanhemmilleen, mummoilleen ja naapureilleen – kenties kirjoittavat siitä jotain seinälleenkin. Sitä sinä et halua kokea.

TEE TYÖTÄSI sillä tavalla, että voit arvostaa itseäsi. Vain siten voit ansaita muidenkin arvostuksen. Tämä ei saa tarkoittaa yötöitä tunti-suunnitelmia väentäen ja opetusateriaalia etsien. Se saa tarkoittaa rehellistä tekemisen meininkiä, haasteiden hyväksymistä, innostuneisuutta, rohkeutta, luovaa hulluuttakin, mutta myös omien puutteiden ja vajavaisuuksien tunnustamista ja halua kehittyä, sillä täydellistä opettajaa ei ole eikä koskaan tule. Ole valmis ja halua tehdä parhaasi.

Älä ole kahdeksasta neljään -opettaja, sillä ei sellaisiakaan ole. Olet valinnut työn, josta on turha kuvitella pääsevänsä eroon: olet opettaja aina. Olet opettaja 7.30, kun Mimosan isän Volvo ei käynnisty. Olet opettaja 12.20 lounastunnilla, kun kuulet oman ryhmäsi Maurin vetäneen 8B:n Ilmaria huussin nurkalla turpaan. Olet opettaja perjantai-iltana 22.08, kun Roosin mutsi on nykäissyt pikku jurrit ja haluaa jutella. Erityisesti, jos paikalliseen soittoruokalaan joskus eksyt, muistat olevasi opettaja. Siitä muistuttavat sinua entiset tai nykyiset oppilaasi ja parhaassa tapauksessa heidän vanhempansa. Unohda virka-aika, mutta pidä rajat ja suojaa yksityisyytesi. Se ei ole helppoa, mutta vaikka opettajana oleminen todellakin on varsin kokonaisvaltaista hommaa, muista sen kuitenkin olevan vain työ. Et ole kenenkään oppilaasi palvelija, et sosiaalitoimiston virkailija, et taksikuski etkä toivottavasti ensimmäisellä työviikollasi vielä kenenkään oppilaasi isä- tai äitipuolikaan.

Saa oppilaasi janoamaan oppimista. Palkitse heidät onnistumisista. Anna palautetta hyvästä suorituksesta ja ohjaa korjaamaan virheet. Ole innostunut ja innostava. Osoita olevasi luokassa heitä etkä itseäsi varten. Ole nöyrä, mutta älä nöyristele. Laadi yhteiset säännöt, noudata niitä joustavasti ja ole johdonmukainen. Tiedän kokemuksesta, että se on vaikeaa. Koulu ei ole mustavalkoinen. Toisen viimeinen varoitus on aina joka toisen kolmanneksi viimeinen.

Ole ylpeä työstäsi. Sinä osaat ja haluat muidenkin osaavan. Jos et osaa, ota selvää - mieluusti ennen kuin menet sinne luokkaan. Ole myös rehellinen, jos et osaa. Älä ryhdy arvailemaan tai selittelemään vaan

lupaa selvittää asia. Opiskelijat haisuvat epävarmuutesi, joten on parasta seisoa sanojensa takana.

TEE VÄHÄN ylimääräistä. Opettajan palkka ei ole kehuttava, mutta jos teet vain sen, mitä kasketään, olet kusessa. Ole järkevästi vapaaehtoinen. Missään työssä ei ketään pidä polttaa loppuun, mutta älä kuvittelekaan, että äidinkielen ja kirjallisuuden opettajana luistelet koulussa karkuun juhlien tai muiden tilaisuuksien järjestämisestä, luki-seulojen tekemisestä, markkinoinnista tai monesta muustakaan yhteisestä. Opettajan työ on paljon muutakin kuin tuntien pitämistä ja aineiden korjausta - onneksi.

OLEN OPETTANUT kymmenen vuotta keskisuudessa lukiossa - päivällä päivälukiossa, illalla lukion aikuislinjalla ja iltapäivällä yhdistelmätyötehtävien tekijöitä. Sivutoimena olen opettanut ammatillisella puolella ja ammattikorkeakoulussa. Viimeiset pari vuotta olen toiminut myös koulun hallinnon puolella. Työskentelen siinä asemassa, että olen opettaja, joka näkee, miten toiset opettajat tekevät työtään. En ihan tiedä, onko se hyvä juttu. Pidän kyllä työstäni valtavasti. Pääsen imeämään omaan työhöni vaikutteita loistavilta kollegoilta, saan tehdä työtäni hyvässä seurassa ja nauraa päivittäin muillekin kuin itselleni. Saan innostua ja olla tohkeissani.

Välillä näen kuitenkin väsymystä, haluttomuutta, tuskailua ja karmaitsevia virheitä - asioista, joita en koskaan haluaisi nähdä itsessäni, mutta tunnustettavissahan ne ovat omassa työssäkin. Kun opettajan motivaatio katoaa, kenelläkään ei ole kivaa: ei oppilailla, ei työtovereilla, vähiten varmasti opettajalla itsellään. Älä laske itseäsi siihen pisteeseen. Tunne opettajuutesi, tunne

itsesi. Muuten et tätä työtä voi tehdä.

MONTA KERTAA olen minäkin luullut valinneeni väärin. Olen huutanut aamukolmelta esseekasan ääressä itse perkelettä apuun. Tunnustan korjanneeni tekstejä ja kokeita läpi yön - useinkin. Se ei ole aina ollut kivaa. Mieleni on tehnyt nakata pullikoivia jullikoita nokkaan oikein raikkaasti - heidän käsittämättömistä vanhemmista nyt puhumattakaan. Se olisi varmasti ollut kivaa. Mitä tahansa työtä olen kuvitellut mieluummin tekeväni, vaikka väärässähän olen toki tiennyt olevani. Kliseisesti - kliseinen kun olen - voisinkin kai sanoa, että päiväykään en äidinkielen opettajan työstä vaihtaisin pois (tai no sen päivän ehkä vaihtaisin, kun koulussa 40 %:a yo-kokeen arvosanoista rojahti alas aika rajusti). En tiedä, mitä muuta haluaisin tehdä. Onneksi minun ei tarvitsekaan.

RINTALASTAN ALLA olevaa valuvikaa ei tarvitse parantaa. Se kuuluu sinne. Opettajan sydämen ja sielun on oltava työssä mukana. Silloin kaikki on helpompaa: luokka on rauhallisempi, opettajainhuone valoisampi ja päivän seisonut kahvi juotavaa. Päässä olevalle syntymäviivalle - opettajuuden kutsumukselle - voi jotain yrittää tehdäkin. Voi yrittää oppia itsestään ja opettajuudesta lisää, jotta varmasti oivaltaa, miten ja miksi työtään tekee.

SILLÄ TAVALLA omalle opettajuudelleen pääsee.

Kirjoittaja on istunut Sohwin nurkkapöydässä Saneen kokouksissa 1990-luvun loppupuolella noin 143 keskioluen verran.

SALEILUN HURMAA! SAKKE, STUGE JA ROSÉ MONITOIMI-HALLIN SALILLA

Tämä juttu on kannustus kaikille niille, jotka haaveilevat täydellisestä vartalosta ja uskovat löytävänsä täydellisen kumppanin sen avulla. Jutun lukemisen jälkeen kenenkään ei tarvitse hävetä itseään salilla, sillä tätä huonommin ei vaan voi enää mennä. **VAROITUS:** saattaa olla sisältämättä juonipaljastuksia, mutta ironiaa ja inside-läppää sitäkin enemmän!

Edellinen ilta klo 23.05, sähköposti

sakke@himobodari.fi "Hei, pitikö meidän mennä huomenna aamulla salille?! Olisko se kasilta ex-puomilla?"

klo 23.17

stuge@100kgjalkaprassissa.com "Joo eikö me niin puhuttu silloin joku kaks viikkoa sitten? Mut hei ei oikeesti niin aikaisin, mä en kestä! Käyks puoli ysi?"

Klo 23.58

rosé@roteiinina.net "Se käy hyvin, ehtii vielä vähän nukkuaki! Puoli ysi ex-puomi siis, ja kaikki lähtee viittä vaille puoli kotoa, niin ollaan ajoissa paikalla. Siellä on huomenna -20 astetta."

Seuraava aamu, Kortepohjan ex-puomilla eli nykyisen rakennustyömaan kupeessa

Klo 8.30

Ketään ei näy.

Klo 8.32

Sakke ilmestyy paikalle "No olipa yllätys, että oon taas eka, vaikken oo ees ajoissa."

Klo 8.35

Stuge kiittää paikalle. "Sori että mä oon myöhässä. En vielä osaa aloittaa talvivaatteiden pukemista ajoissa, niitä vaan riittää!"

Klo 8.37

Roséa ei vielä näy. Pakkasan takia Stugen varpaat alkavat olla tunnottomat ja Saken puhelin lopettaa toiminnan.

Klo 8.41

Rosén punainen pipo vilkkuu vihdoin aamuhämärän keskellä. "Anteeksi, olen hieman myöhässä."

Sakkaari ja Stuge ajattelevat: "No shit, Sherlock!"

Sakke: "Ei se mitään. Kaikkihan me oltiin myöhässä." Stuge ei sano mitään ja pelkää varpaidensa pian tippuvan.

Klo 8.41 - 8.57 Viipotusta kohti Monnarin salia. Stugen varpaat alkavat sulaa mutta kaikkien ripset ja hiukset huurtuvat.

Klo 8.58 Pukuhuoneen valinta. Stuge: "Hei mennään tonne kasiin kun siellä on se paras suihku."

Klo 8.59 Pukuhuoneessa, joka on täynnä liikuntatunnille menossa olevia yläasteikäisiä pimatsuja.

Rosé: "Voi paska, täällä on taas niin ahdasta."

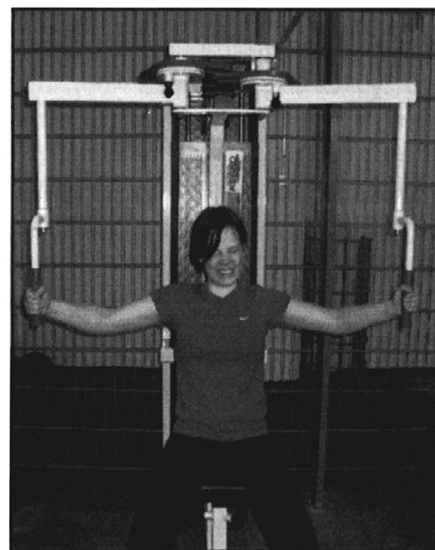
Kaikki vaihtavat nopeasti ja hiljaa varusteet ja käyvät kuseksimassa. Lopulta klo 9.15 Stugekin tulee ravistelemasta ja päästään itse asiaan. Eli miehiin.

Rosé: "Onkohan Ismo Leikola täällä?"

Tai edes Ismon kaveri?"

Stuge sanoo äärimmäisen neutraalisti, vailla mitään piilomerkityksiä: "Levypainomiestä ei ole näkynyt aikoihin. Ja veikkaan, että Ismo on syönyt taas liikaa kinkkua eikä jaksakaan tulla."

Rosé punehtuu: "Oi ei niin, onkohan Leviksellä taas nainen?! Sen ei tarvii herätä aamulla salille kun se jää maikoilemaan sen viekkoon. Voi, kun se ois jo taas sinkku! Kaipaakaan sen leuanvetoja!"

Jaksaa jaksaa!

Klo 9.17 eteenpäin, itse salilla

Monitoimitalon kuntosali haisee raudalle ja miesten hielle, mistä erityisesti Rosé on mielissään. Tosimiehet vääntävät vapailla painoilla penkki-punneruksia ja vetävät leukaa lisäpainot vyötäröltä roikkuen. Joskus suonet pullistuvat miltei ulos päästä ja paidat repeilevät hauislihasten laajetessa. Rosé on luvannut tulla salille ilman paitaa sitten, kun hänen rintalihaksensa erottuvat tarpeeksi,

eli vuonna 2047. Stuge panee merkille, että Biisonia ei vielääkään näy [ks. Jylkkäri nro 12/2010]. Sen sijaan Ismon kaveri on paikalla. Joka-aamuinen keskustelu Biisonin ennakkoasenteista salilla käyviä naisia ja naisten salimotivaatiota kohtaan käydään muutamalla lauseella [kyllä, Monnarilla käy myös naisia ja kyllä, naisetkin haluavat huolehtia lihaskuntonstaan], ja sen jälkeen jokainen etsiyty laitteelle.

Sakke tekee juuri ojentajia ylätaljalla, kun Rosé syöksähtää jalkaprässistä salin toiselta puolelta paikalle ja kuiskaa innoissaan: "Levis, LEVIS on täällä!" Stuge huomaa tilaisuutensa koittaneen, hiippailee jalkaprässin luo ja lataa laitteeseen innostuksesta sokaistuneena 150 kiloa. Yritettyään turhaan saada laitteen liikkumaan hän joutuu kuitenkin vähin äänin luovuttamaan ja alentaa painoja sataan kiloon. Sillä aikaa Sakke ja Rosé juoruavat ja kyyläävät Levistä, joka vetää armottomasti leukaa siroilla hauksillaan.

Klo 9.45 Rosé tuo fennistisen luonteensa esiin: "Muistatko, kun [Jouko] Koivisto opetti, että hauis-sana tulee hauki-sanasta?" Sakke ihailee Rosén asiantuntijuutta ja kuuntelee silmät innostuksesta sirrillään, kunnes kalju korsto tulee kysymään, että aiotsä pitkään roikkua siinä taljassa, marakatti, vai teeks tilaa muillekin. Sakke näyttää pelästyneeltä pieneltä eläimeltä moottoritiellä rekan etuvalojen loisteessa ja luikkii häntä koipien välissä levittelemään jalkojaan sisäreisilaitteeseen.

Kolmikko kiertää laitteesta toiseen ja kyytiä saavat niin etu- ja takareiskat, tellervot (tunnetaan myös nimellä allit), piilossa olevat sixpäckit, online-tilassa loistavat jenkakahvat, herne-mäiset haukkarit sekä rintalihakset, joita naisilla myös tisseiksi kutsutaan. Lopun liikkuvuusliikkeissä kolmikko

Hmm, tekisinkö tänään vaan 145 kilolla?

valtaa Monnarin ainoan maton ja oikoo koipiaan siihen malliin, että selät rutisevat ja miehiä hengästyttää, myös siksi, että venyttelyt ynnä pilatukset ovat heiltä jääneet väliin.

Klo 10.09 kaikki makaavat repomiehinä matolla, eikä Biisonia vaan vielääkään näy.

Sakke sanoo: "Eiköhän tää poraus nyt ollut tässä? Suihkuun!"

Klo 10.11 pukuhuoneessa on edelleen viilskä. Teinit ovat linnoittautuneet vessaan meikkaamaan liikuntatunnin jälkeen, jolloin kulkuväylä suihkutiloihin on estynyt. Vihjailevien ilmeilyiden jälkeen yläasteen nokkimisjärjestyksen kuningattarien seasta liikenee rako, josta voi kiemurrella savolaisen kierouden turvin kylmään, armeijahenkiseen suihkutilaan. Tosin eteläpohjalaisesta puukosta voisi myös olla matkalla apua, sillä ilma on sakeana hiuslakasta ja Escadan kesätuoksuista. Onneksi vesi on kuitenkin lämmintä kuten aina. Ilmeisesti yläasteaikana ei vielääkään ole katuuskottavaa käydä yleisessä suihkussa liikuntatunnin jälkeen.

Ilokivellä klo 11.00

Stugella on proteiinin puute: "Onneksi täällä on porsaanleikettä, ei tarvinnut ottaa Rainbow'n rahkapurkkia tänään mukaan! Lihaa sen olla pitää!"

Sakke nostelee kulmiaan: "Ihan kuin edes pystyisit syömään rahkojas paljaaltaan, viimeksikin lensi puolet roskeen ja yökkäys kävi!"

Rosé on tavoilleen uskollinen: "Oi, ihanan paljon suomalaisia oliiveja, suonet pullistuu esiin! Ja kattokaa, tuolla on toi söpö poika! Millähän salilla se käy?"

Sakke: "En tiedä, mutta ens viikolla porataan taas Monnarilla!"

Stuge: "Onneksi melkein kuulostat eteläpohjalaiselta... Iske puukko vyölle ja muuta isona ja poranneena sinne!"

Strategiset mitat:

Stugen kuppikoko: 105 Ö. Ööööö, joo.

Saken päänympärys: 54 cm. Sakella on paksut hiukset.

Rosén vasemman nimettömän ympärys: 6 cm, sormuskoossa 16, ehkä. Kannattaa tarkistaa.

Kuten kuvasta näkyy, salilla voi olla hyvin hauskaa.

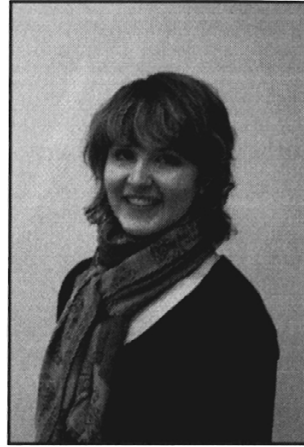
SANEN HALLITUS AVAUTUU

PALJASTA

1. LEMPISHAMPOOSI.
2. OMITUISIN ITSE KEKSIMÄSI SANA.
3. OLETKO SYYSIHMINEN.
4. ARVOTTU HENKILÖKOHTAINEN PAHISPALJASTUS

Mari "Keke" Kröger – universumin keisari/pj

1. Tigin Beadheadin pinkissä pullossa oleva rockshampoo. Se tuoksuu vähän joltain marjaiselta likööriltä. Viinalla on kiva pestä hiukset.
2. (hiljenee pitkäksi aikaa) Kirjoitin suomen pääsykokeissa "nomina- ja genetiivistä". Kumitin sen pois. (Toim. huom. Ehkä et olisi täällä nyt, jos olisit jättänyt kumittamatta.)
3. Ehkä vähän, mutta vaan puoliksi, koska syksyn jälkeen tulee talvi, joka ei ole kiva. Elo-lokakuu on kiva.
4. KOSKA SAIT VIIMEKSI. Sunnuntain puolella; aivan jäätävän nauruhevulin. Se oli niin paha, että kaveria rupes ärsyttämään.

Sara "Tuikku, Stuge jne."**Tuisku – vpj**

1. Tuoksun perusteella XZ:n Vanilla Café, mutta ihan shampooa Goldwellin Dual Senses.
2. Zysmailla 'säättää, järjestää (hallitun kaaoksen aikana)'
3. Kun sää ja fiilis käy yhteen.
4. NOLOIN BIISI, JOSTA SILTI OIKEESTI TYKKÄÄT.

Lähtökohtahan on, että mulla ei näitä kenenkään mielestä koskaan ole. (nauraa) Sami Hedbergin ja Niko Kivelän euroviisuparodia tanssimuuvien kanssa on aika hyvä vaihtoehto tähän. Ja varmaan kaikki Cheekin biisit. Käykää tsekkaamassa mun Spotifyn soittolistat, niin varmasti joku nauraa. (Toim. huom. Totta.)

Marianna "jos joku keksii lempinimen, jota tottelen, saa ehdottaa" Penttilä – sihteeri

1. Erittäin hyvä suomalainen terwashampoo. Oisko pitänyt heittää mäntysuopa? En kehtaa. (nauraa)
2. Lähinnä harrastan omia käytännöllisiä johdoksia. Yöllistäytyminen 'suihku, hampaiden pesu jne.'.
3. (naurukohtaus) En. (nauraa lisää) Ei lisättävää.
4. MISTÄ ET OLE VIELÄ JÄÄNYT KIINNI.

Vähän paradoksaalinen kysymys, kun nyt sitten jään kiinni. Kun on tarpeeksi huono päivä, katselen Youtubesta Anna Abreun musaviideoita. Tai Miley Cyrusin.

Erja "Erjuska" Kyckling – rahastonhoitaja

1. Joku sellai hyvä, joku Wella tai Herbina, normaalit hiukset.
2. Annetaan puolet kunniasta yhdelle kaverille, mutta kömpelö 'kömpelö'. Kirjoitettiin kohe-rensisijuttuja. Ja kimpura 'kirpeä', esim. marjasoppa voi olla kimpuraa. Ei ole mun keksimä, mutta se ymmärretään vain meidän perhepiirissä. Päiväkodissakaan mua ei ymmärretty, kun käytin tota.
3. En oikeastaan, koska kevät on maailman parasta aikaa.

4. MITÄ TEET KOTONA YKSIN PIMEÄSSÄ.

En kommentoi! (mietti) Hillun vähissä vaatteissa ja tanssin. Ja laulan.

Laura "Sakkaari" Kananen – jäsen

1. Oma suosikkia ei ole, mutta Tigin Beadhedin oranssi pullo näyttää meidän kylppärin kaapissa hyvältä.

2. Araas 'henkilö, jonka kulma-karvat on nypitty yliluonnollisen ohuiksi'. En ole ihan varma, onko copyright mulla vai kaverilla.

3. En. Olen yrittänyt etsiä perusteita mm. uusien asioiden alkamisesta, mutta ei.

4. JÄNNITTÄVIN PAIKKA, MISTÄ OLET LÖYTÄNYT ITSESI AAMULLA BAARIN JÄLKEEN.

Lillukasta jatkoilta, mutta niiden jälkeen menin kyllä kotiin nukkumaan. Melkein siis yövyin siellä, onko se meriitti?

Mari "The Rock" Kivijärvi – jäsen

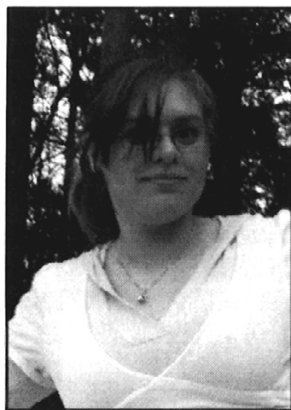
1. Ääh, XZ:n tyrnishampoo. Niemenomaan vaan se, en tykkää niistä muista.

2. Lapsena keksimäni tilempaa 'tehdä tilaa tai olla enemmän tilaa'.

3. En todellakaan! Se on ehkä tullut monelle selväksi viime syksyn aikana.

4. MILLE ET AINAKAAN LÄMPEE.

Tää on tosi vaikee. Mä oon niin helppo vai? Larppaajille. (pitkän pohdinnan jälkeen)

Iisa "Iisis" Lehtiniemi – jäsen

1. Gliss, sellainen punainen uutuusshampoo. Se on toimivaa.

2. Härdeerätä 'sähläämistä, sekoi-lua ja säätämistä'

3. Olen, totaalisesti. Silloin voi tanssia keltaisissa saappaissa ja keltaisen sateenvarjon kanssa vesilätäköissä.

4. ÄLLÖTTÄVIN TAPASI.

Kynsien pureskelu.

Irina "saa keksiä lempinimen" Herneaho – varajäsen

1. Tigin Superstar. Tuuheuttaa kivasti. Se on semmoisessa isossa, pinkissä pullossa ja se tuoksu purkalta.

2. Lumpia. Lehdistössä käytetään virua-verbiä väärin, koska viruminen on aktiivista, mutta silti sanotaan esim. "virua kuolleena".

Lumpiminen ei ole aktiivista. Siinä ei myös ole astevaihtelua. (Toim. huom. Ehdottomasti fennistisin vastaus.)

3. Tunnustaudun jännäksi syysihmiseksi.

4. MISTÄ OLET VIIMEKSI JÄÄNYT KIINNI.

Viime viikolla jäin hihasta kiinni ovenkahvaan. Se saattaa olla viimeisin kiinnijääminen.

Johanna "Kuja" Kujanpää – varajäsen

1. Hajun perusteella Fructis, mutta en käytä sitä muuten.

2. Loppi 'pehmolelu, jolla on lörpöt korvat'

3. Olen. Olen syntynyt syyskuussa. Se on niinku valettu muhun.

4. JÄNNITTÄVIN PAIKKA, MISTÄ OLET LÖYTÄNYT AAMULLA BAARILEIMAN.

Käsi (oma).

KOLMANNEKSI ENITEN VITUTTAA KAIKKI

SISKONI TULI tervehtimään minua Taiwaniin ja toi minulle samalla Suomen tuliaisina kirjan nimeltä Kolmanneksi eniten vituttaa kaikki (Pasa & Atpo, 2010). Olin odottanut sitä siitä asti, kun samainen sisko luki minulle skypeissä kirjasta pari otetta, ja nauroin jotain 5 minuuttia pissit housussa sitä, miten kirja raportoi Farao Tutankhamonin sanoneen vuonna 1300 eaa: "Ette v-ttu rakenna mulle mitään tötteröitä!"

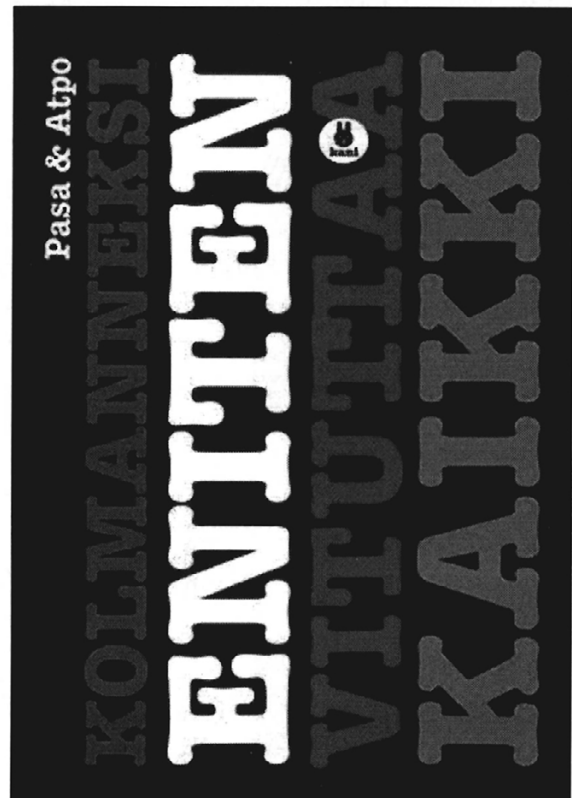
KIRJAN SUOSIO varmasti perustuu paljolti samaan kuin Linnunradan käsikirja liftareille – siis ei se teos vaan se kirja siinä teoksessa – eli kannessa oleviin suuriin ja ystävällisiin kirjaimiin. Tosin Pasan ja Atpon EVK-trilogian kolmannessa, takakannen mukaan toivottavasti viimeisessä osassa "Älä hätäile" on vaihtunut iloiseen "Haista v-ttu!" -toivotukseen. Koko kirja on nimensä ja tämän toivotuksen mukaisesti pelkkää vittuilua ja yleistä avautumista maailmalle mitään elämänaluetta säästämättä. Kirjassa tehdään selväksi, että paitsi Paavo Lipponen (s. 112), Karjalan takaisin haikailu (s. 243) ja ohi ajavassa taksissa virnuileva munapää (s. 81), myös kirjoittajat ja lukijat ovat aivan perseestä ja homoja. Kirja koostuu siis eri osioista, joiden alle on aihealueisiin lajiteltu yksittäisiä vittumaisia asioita selityksineen ja lisäängsteineen, jottei kenellekään jäisi epäselväksi, miksi pännii. Lisäksi kirjassa on "lainauksia, joita ei olla koskaan kuultu ja hyvä niin" (s. 13), jotka kuljettavat lukijaa läpi historian esihistoriasta (Ei kai me nyt v-ttu tästä noin vaan voida kuolla... -Dinosaurukset) nykyhetkiin asti (Millä v-tulla ulkopolitiikkaa muka vois uudistaa? -Barack Obama).

PARASTA KIRJASSA on se, että monet listatut vitutukset iskevät kuin vasara päähän, vaikka ei ole itse ikinä viitsinyt/kehdannut niin pienestä tai isommastaakaan asiasta koskaan mesota kellekään. Omaan angstiin kirja toimii loistavana terapiana: luet pari(kymmentä) sivua, ja yhtäkkiä ei vituta se oma juttu enää yhtään ja mikä se ees oli. Ihastuttavaa kirjassa on myös kiro- ja muiden haukkumasanojen monipuolinen ja luova käyttö ja ennen kaikkea aidosti sydämen pohjasta tuleva avautuminen, johon on aika v-tun helppo eläytyä. Ainakin kirjassa on Suomessa julkaistuista kaunokirjallisista teoksista varmasti (vaikka ilman mitään tilastollista pohjaa)

eniten v-sanan esiintymiä ja caps lockin väärin-, tai tässä tapauksessa oikeinkäyttöä.

AI NIIN, Kielitoimistoa voisi kiinnostaa mm. tämä angsti: "Pastörinti - Kielikuurotkin tajuavat, että joku tässä nyt on päin vittua. SAMASSA SANASSA EI VOI OLLA KAIKKIA NOITA VOKAALEITA!" (s. 265) Ja kaikille runopelleille, kuten allekirjoittaneelle itselleen, myös Eino Leinolta terveisiä: "Runot on homoille!" (s. 155)

JA HENKILÖKOHTAISESTI vituttaa nämä kirjan kirjoittajat, kun ovat niin saatanan hyviä kirjoittamaan vitutuksesta, että tämä arvostelu väistämättä on niiden rinnalla ihan paska ja miksiköhän vtussa ees julkaisen tämän. No lukekaa nyt edes mun vaihtoraportti tästä samasta läpyskästä, siinä on lisää tätä samaa säälistävää matkimista.

http://www.bookplus.fi/kirjat/pasa/kolmanneksi_eniten_vituttaa_kaikki-7586948

Seminaarinmäen salaisuudet I: Fennicumin salainen kirjasto

Useimmat pitävät Seminaarinmäkeä kauniina ja valoisana punatiilitalojen valtaamana Jyväskylän yliopiston kampuksena, mutta harva todellisuudessa tietää, minkälaisia salaisuuksia ja luurankoja se piilottaa vanhojen rakennustensa uumeniin. Harva on niitä tarinoita kuullut, ja vielä harvempi uskaltaa niistä ääneen puhua. Ne ovat salaisuuksia, joita aika on piilotellut ja jotka useimmat ovat jo unohtaneet. Minä kuitenkin löysin kerran Fennicumin alakerrassa eksyessäni Fennicumin salaisen kirjaston ja sinne piilotetut salaiset asiakirjat. Tässä juttusarjassani paljastan teille, arvoisat lukijani, kaikki Seminaarinmäen karmeimmat ja vaietuimmat salaisuudet aina Fennicumin salaisesta kirjastosta Fennicummitukseen ja Fennixlintuun. Ensimmäisenä olkoon vuorossa Fennicumin salainen kirjasto, koska juuri sieltä nämä asiakirjat käsiini sain.

OSA SEMINAARINMÄEN opiskelijoista, etenkin Fennicumia asuttavista suomen kielen opiskelijoista, on kuullut mystisestä ja salaisesta kirjastosta, joka sijaitsee Fennicumin alakerrassa, ja onpa siitä muuan sarjakuvapiirtäjäkin saanut innoituksen siemenen. Harva kuitenkaan tietää, onko kyseistä kirjastoa todella olemassa, ja jos se on, niin missä.

Voin vakuuttaa teille, että salainen kirjasto todellakin on olemassa, koska olen siellä itse käynyt. Kirjasto on, kuten uumoillaan, Fennicumin alakerrassa. Kirjastoon pääsee

salaoven kautta, jonka saa esille vain tiettyjä tiiliskiviä oikeassa järjestyksessä painamalla, jolloin salaovi ilmestyy näkyviin. Itse osuin kyseisiin tiiliin vahingossa horjahtaessani. Kirjaston ja salaoven tarkkaa sijaintia en kuitenkaan halua kertoa suojellakseni paikkaa uteliailta tunkeilijoilta.

ITSE KIRJASTO on hämärä ja sen ilma on tunkkaista, onhan se maan alla ja vailla ikkunoita. Sitä valaisevat seiniin hakatut soihdut ja pöydillä hohtavat aavemaista valoaan hiljaa lepattavat kynttilät. Kirjasto on suhteellisen matala ja sen lattia on tummista kivilaatoista tehty. Sen seiniä reunustavat pölyiset puiset kirjahyllyt, joita koristavat hämähäkinseitit ja yli-innokkaiden ja kirjastoon nääntyneiden tutkijoiden luurangot. Kyseinen näky sai kylmät väreet juoksemaan selkääni pitkin. En voi sanoa kuvailla sitä kaikkea, niin kammottavaa se oli aavemaisessa hiljaisuudessaan.

KIRJASTO ON todella vaarallinen paikka kielitieteestä ja suomen kielen historiasta kiinnostuneille tutkijoille, sillä sen hyllyköistä löytyy monia historiallisesti merkittäviä alkuperäisteoksia. Omaan silmääni osuivat ainakin ensimmäinen Abckiria vuodelta 1543 sekä alkuperäinen vuoden 1642 Biblia. Ei siis ihme, etteivät nuo tutkijapoloiset ole malttaneet lähteä kirjastosta, vaan ovat nääntyneet sen täydellisen kirjavalikoiman äärelle. Näin ollen ei ole myöskään ihme ettei kirjastosta tiedetä paljoa, sillä harva sieltä on palannut kertomaan näkemästään. Paikka ikään kuin langettaa lumouksen kävijöidensä ylle, ja kuin transsissa tutkijat ovat lukeneet kirjoja viimeiseen hengenvetoonsa asti.

ITSEKIN JÄIN pitkäksi toviksi tutkiskelemaan hyllyjä, ja voin vain kiittää onneani, ettei minulle käynyt kuin niin useille raukoille ennen

minua. Jos en olisi löytänyt erään hyllyn periltä kasaa kellastuneita paperikääröjä, olisin voinut jäädä lumouksen ja historiallisten teosten uhriksi. Onneksi siis löysin nuo salaiset kääröt, jotka sisälsivät Seimaarinmäen salaisuudet. Ne löydettyäni kiiruhdin pois kirjastosta ja aloin kirjoittaa asiakirjojen pohjalta salaisuuksia kaiken kansan tietoon.

SEURAAVASSA OSASSA:
SEMINAARINMÄEN
SALAISUUDET II:
FENNICUMMITUS

Eniten vaihdossa vituttaa kaikki - Vaihtoraportti Taiwanista

VAIKKA VAIHDOSsa satunnaisesti on myös suhteessa vähemmän vituttaviakin hetkiä, niin aion nyt ensisijaisesti keskittyä nimenomaan niihin paskamaisimpiin juttuihin. Ensinnäkin, jo ennen vaihtokohteeseen pääsemistä on monta tilaisuutta vittuuntua: lomakkeiden tulkitseminen, väärintulkintojen korjaaminen, lähettäminen ja vastaanottaminen, laillistaminen ulkoministeriössä (vain paikan päällä, 20€/pala), plus keuhkokuvien ja muiden testien ottaminen esim. tuberkuloosin ja spitaalain poissulkemiseksi. Lisänumerona piti ottaa olkapäihin kahdeksan piikillistä eri trooppisia ja muita tauteja (erikoistarjouksessa yht. vain 500€).

SITTEEN ITSE maahan saapuminen – ensinnäkään meille ei annettu tutoria tai muuta ohjaajaa (= tervetuloa vaan, koitapa ite hankkia patjas ja saippuas, ei paljon kiinnostaa). Ja sitten kun lähtee tosiasioihin lanistuneena itse etsimään sitä lähintä markettia, niin joka ainoa katukyltti, karttamerkki, varoituskyltti, ilmoitustaulu, liikkeen nimi ja muu paska on jotain käsittämättömiä koukeroita, joita ei edes osaa lukea ääneen, että voisi kysyä joltain. (No ei asia mulla ihan näin mennyt, kun naapurihuoneen tyttö auttoi markettiin ja osasin jo valmiiksi kiinaa, mutta ois voinut.) Kun vaihtokohteena on mitätön Uudenmaan kokoinen saari, joka on suurimmaksi osaksi vuoristoa ja jolla silti asuu 23 miljoonaa ihmistä, niin ei tullut kauheana yllätyksenä,

että asuntolan huoneen saa jakaa kolmen kämppiksen kanssa. Yhden lukukauden jälkeen voin jo kertoa, että kantonin kiina on todella ärsyttävän kuuloinen kieli, varsinkin kun kämppis puhuu sitä kolme tuntia putkeen perheelleen viereisen pöydän ääressä, kun koitat ite pöntätä niitä koukeroita huomiseen sanakokeeseen.

YKSI AIHE, josta en edes haluaisi aloittaa, koska tästä on niin paljon asiaa, on tšekäläinen ruokakulttuuri. Kiinalainen ruoka on siis teoriassa hyvää, mutta täällä on kyllä niin sairaita ruokalajeja, että mämmille ja veriletuille tulis paskat housuun. Miten ihan oikeasti voi olla olemassa paikallinen herkkuruokalaji, joka haisee pahemmalta kuin mädäntynyt likavesiviemäri 1600-luvulla ruttopandemian aikaan?? Ja vähänkö on karmivaa katsella, kun lapset imeskelee onnellisina kananjalvoja (luita oikein) ja grillattuja hanhenpäitä (joo, luit nytkin oikein). Ja tarviiko kaikkien olla niin pirun terveellisiä, että kaverit kauhistuu ja moralisoi, kun ostat sadan gramman suklaalevyn? Ennen kaikkea tässä pännii se,

että missään ei myydä karkkia, ja suklaa on vähintään aina joko paha tai järjettömän kallista tai molempia. Plus ehkä juuri tästä johtuen kaikki tytöt on niin siroja ja laihoja ja täydellisiä, että tuntee itsensä mursuksi (tarp. huom. mulla vaihtu vaatekoko S:stä L:lään)

VAATTEISTA PUHEEN ollen, en oo enää yhtään sitä mieltä, että subtrooppinen Tyynenmeren saari kuulostaa tosi houkuttelevalta. Ensinnäkin, Tyyni on aivan paska nimi tälle merelle, jolta joka kesä tulee ainakin sata taifuunia, ja ne aivan varmasti iskee aina viikonlopuna, koska niiden aikana ei voi mennä mihinkään, eikä silloin saa edes koulusta vapaapäivää. Ja ihanaa, kun kuivumassa ollut lakana on kahden viikon jälkeen kosteampi kuin ripustettaessa. Ja sekin ottaa päähän, kun nämä paikalliset ei osaa pukeutua talvella. Vaikka ei nyt lunta olekaan, niin ei ole mikään suuren luokan ihme, että sulla on tosi kylmä koko Aasian paksuimmasta talvitakista huolimatta, jos pidät sateella 10 asteen lämpötilassa läpysytinsandaaleja ilman sukkia!? Sitä paitsi miksi pitää rakentaa niin liukkaita portaita, että niissä kaatuu, ja saa selkäänsä hiusmurtuman, eikä pääse yhtään mihinkään kampukselta kuukauteen sinä ainoana vuonna, kun ei ole siellä hikisessä Jyväskylässä.

VIELÄ YKSI angstin kohde on taiwanilaisten yltiöpositiivinen, ystävällinen, ahkera ja muutenkin vial-

laan oleva elämäkatsomus. Muun muassa miksi kaikkien kaupanmyyjien pitää olla niin raivostuttavan kohteliaita ja täydellisiä palveluuhmisiä? Kun menee väsyneenä ja maanantaiaamun angstissa ostamaan aamupalaa, niin hiukanpa ottaa päähän myyjien ja myyjättärien kasvoilla oleva täydellinen hymy ja kumarrukset, ja kaikki tervetulo- ja ilo palvelu-toivotukset... Missä ovat töykeät, krapulaiset ja mutisevat kaupan kassat? Ai niin, tapasin minä Hualienissa itärannikolla juna-aseman viereisessä 7-elevenissä yhden töykeän myyjän. Ja miten ei voi ihmiset ymmärtää sarkasmia?? Järkyttävää, mitä scheissea voi tapahtua, kun koko kansalle ironia on tuntematon ilmiö. Yksikin kuulemani kanssavaihtari oli kerran koittanut vähän keventää tunnelmaa oppitunnilla ja vastasi opettajalle, että sillä on ollut 27 työtöystävää, ja sai tästä palkkioksi järkyttyneitä katseita ja pysyvän naistenkaatajan maineen. Vähempikin vituttaa.

LOPPUKOMMENTTINA VIELÄ, että helvetin maanjäristys, joka posautti sen Japanin ydinvoimalan. Paskaa olla näin lähellä, ja miettiä koko ajan, että koska sitä kuolee tästä...

(TEHDÄÄN NYT VIELÄ KAIKILLE SELVÄKSI, ETTÄ KIRJOITTAJALLA ON KYLLÄ OIKEASTI AIVAN MAHTAVAN HIENO VAIHTOVUOSI MENOSSA, AIKA ON MENNYT TODELLA NOPEASTI, ENKÄ TODELLAKAAN HALUAISI VIELÄ POIS.)

Suomen kielen euroviisu-edustuskappale vuonna 2011

C F G C
Prinsessa kun masentuu, niin se kiipee tuuliin raikkaisiin
Am Dm G7 C
torniin vaan, ja angstaamaan, varjosta linnan.

C F G C
Prinssi uljas laukkaa vaan, hän saapuu kaukaa kosimaan
Am Dm G7 C
tornin juureen karauttaa, varjohon linnan.

C F G C
Varjossa linnan, varjossa linnan
Am Dm
siis torniin vaan ja kosimaan
G7 C
varjossa linnan

Ensin tyttö kieltäytyy, sitten prinssi maahan heittäytyy
hän itkee, potkii, kiroaa varjossa linnan
Tyttö helyty silloin näin ja lausuu sydän läpättäin
sinut otan mieheksein, varjossa linnan

Varjossa linnan, varjossa linnan
sinut otan mieheksein
varjossa linnan

Mentiin saliin kuninkaan, nyt tytön isää tapaamaan
hän suostui heti innoissaan, varjossa linnan
Sitten totuus paljastuu, prinssi onkin joku muu
öööööööö[tässä kohtaa housut pois], varjossa linnan

{Prinsessa: "oonks mä joku lesbo vai?"}

Varjossa linnan, varjossa linnan
naisen ruumis paljastuu
varjossa linnan

Kaiken kuolevan mä nään, ei tytär saakaan prinssiään
maa akkavaltaan sortuu näin, varjossa linnan
Kuvittelen huomisen, mä perijää voi saada en
itken, potkin, kiroilen, varjossa linnan

Varjossa linnan, varjossa linnan
prinsessa löysi rakkauden
varjossa linnan. [x2]

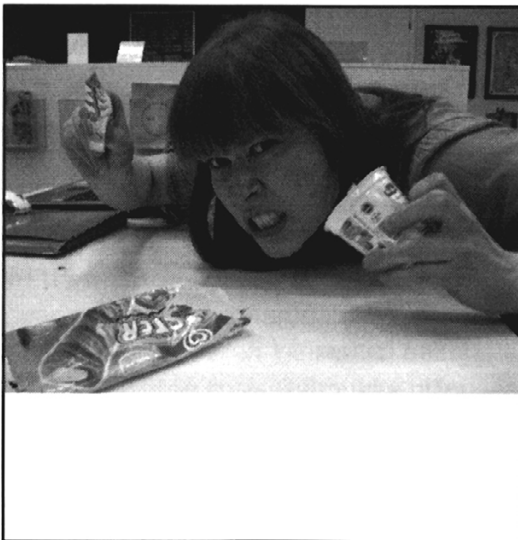
Sinä yönä paketitkin avautuivat

TESTIRYHMÄ PERA, HELTSI, SIRTSA JA JOPPE ERILAISILLA KOKOONPANOILLAAN OVAT TODISTETTAVASTI AVAILLEET ERILAISIA PAKETTEJA ERILAISIN TAVOIN.

AVAUSTAPAUS NRO 1: Parrots Snacks Yoghurt Pineapple eli helpommin jogurttiananas.

ALKUASETELMA: Pussi on luultavasti liian pieni avattavaksi helposti kuluneilla opiskelijan käsillä. Perinteisen liimareunapussin päissä ei näy selviä viiltoja, josta halkeamaa voisi jatkaa pystysuunnassa.

AVAUSOHJEET: "Open and taste."

AVAUTUMINEN: Kokeilimme ensin perinteistä "ysäriavausta", jossa koetetaan repäistä liimareunat erilleen, mutta siinä kipeytyi vain sormet. Parrots on selvästi siirtynyt kovempiin liimoihin. Meidänkin oli näin ollen siirryttävä 2000-luvun sivutuotteeseen, kulma-avaukseen, jossa pussin yläreunan sahalaidasta aloittain vedetään auki joko pussin kulma tai koko reuna.

VAIKUTUKSET: Pussin kulma aukeaa vaivattomasti. Sisältö on melko kitkaista, joten se ei ryöppyä syntyneestä aukosta lattialle, kuten joskus saattaa käydä. Aukko on sopiva kädelle kaatamista varten, mutta jos

haluaa valikoida tietyn yksilön pussista, sormet eivät mahdu sisään, vaan aukko repeää auttamatta fennisti-sormien edessä. Tällöin kädelle tähtäyskin vaikeutuu, koska aukko on isompi kämmentä.

ARVOSANA (1-5): 3

AVAUSTAPAUS NRO 2: Twister-mehupuikko (Café Libri 1,50 e)

ALKUASETELMA: Kirjava muovi vaikuttaa kovin ohuelta eli helposti repeävältä. Todennäköisesti repeämisuuntaa on vaikea ohjata.

AVAUSOHJEET: Ei ole.

AVAUTUMINEN: Testihenkilöllä on useita tapoja avata puikkopakkauksia. Jos hän olisi ulkona tai lähellä olisi helposti sotkeutuvia asioita, hän valitsisi avaustavaksi ylärepäisyn, jossa paperi kuoritaan banaanin tavoin tikun ympärille suojaamaan käsiä mahdollisilta roiskeilta. Tällä kertaa ympäristössä ei onneksi ole helposti sotkeutuvia asioita, sillä ihmiset vain lukevat lainakirjoja ja "kirjoittavat gradua" miniläppäreillään. Siksi testihenkilö valitsi avaustavaksi kokokuorinnan: hän tarttuu Twisterin alareunaan, jonka liimapinnat hän kiskaisee erilleen hyvin sulavalla sivuttaisliikkeellä. Hypoteesimme osuu oikeaan: pakkaus on oikukas ja hasahtaa. Toisin sanoen repäisylinja muuttaa yllättäen

suuntaa, ja testaajan toiseen käteen jää pelkkä kulma muovipakkauksesta.

VAIKUTUKSET: Jäinen herkku on kuitenkin saavutettavissa. Fennistin sormet ulottuvat puutikkuun ja vetäisivät mehukkaan puikon ulos toteuttamaan tehtävänsä. Kesän tuoksu leviää pöytäämme.

ARVOSANA (1-5): 4

AVAUSTAPPAUS NRO 3: Valio Laktoositon Rasvaton Mustikka-vadelmajogurtti

ALKUASETELMA: Keskiverto jogurttipurkki näyttää viattomalta ja helposti avattavalta. Testihenkilöllä on silti huonoja kokemuksia tästä suomalaisten suosimasta happamasta välipalasta: jogurtti haluaa lentää purkeista kohti mohairvillapaitoja erityisesti lentokoneissa.

AVAUSOHJEET: Vain kannen muotoilu viittaa avaustekniikkaan. Meininki on "ota kiinni ja repäise".

AVAUTUMINEN: Testihenkilö tarttuu erityisesti tätä tarkoitusta varten muotoiltuun ohueen metalliläppään epälevin sormin. Hän suuntaa kohta syntyvän avautumisaukon pois paidastaan sattumoisin kohti vastapäistä fennistiveria. Tällä kertaa avausliike on mahdollisimman hidastempoinen, jottei syntyvästä, hieman ylipaineisesta ilma- raosta roiskuisi "mustikkaista" [sis. 3 % mustikkaa], mutta tehokkaasti värjäävää lietettä edes kanssafennistin rinnoille. Kansi aukeaa jo hyvään malliin, mutta keskimatkassa metallikansi antaa periksi ja repeää sopimattomalla tavalla. Purkkiin jää siis kiinni terävä kieleke kantta.

VAIKUTUKSET: Testihenkilö ei voi nauttia kannenuolemiskokemuksesta, joka kruunaa yleensä jogurttihetken, sillä haljennut kansi voisi viiltää hänen kieltään ikävästi. Tuloksena vaisu jogurttikokemus.

ARVOSANA (1-5): 1

EXTRA: Avaustapaus nro 4:

Pirka-merkinen naudan paistijauhelihapakkaus on vaikea avata.

"PIRKA NAUDAN paistijauheliha [argh mikä yhdyssanoitus] ei selvästikään halua pois pakkauksestaan. Liha on pakattu muovirasiaan ja suojakaasuun kuin mikäkin aarre [ja okei, onhan se kallista]. Rasiaan liisteröity muovikansi on niin tiukasti kiinni, ettei sitä meinaa saada auki repimällä, vaikka yhteen kulmaan onkin muotoiltu avaamista helpottava (?) muoviuлке. Uloke ei kuitenkaan yhtään auta. Kuuma öljy käryää jo paistinpannulla, kun testiryhmäläinen vielä äheltää pakkauksen kanssa. Öljyn ryhtyessä savuamaan testiryhmäläiseltä pettävät hermot, ja hän iskee saksenterät muovikalvon läpi. Ähäkutti, tulipa edes jonkinlainen reikä! Mutta vaikka lihapaketin avautumista onkin avustettu keisarinleikkausmaisesti saksilla, muovikansi repeytyy epäsäännöllisesti ja hankaloittaa jauhelihan saantia ulos. Olisi ehkä kannattanut heti ottaa saksit käyttöön ja leikata kansi siististi auki."

Tervetuloa pelaamaan Maisterintutkintoa, jonka avulla voit elää yliopistoaikaa.
 OHJEET: Pelilautaa kierretään nopanheittojen mukaan myötäpäivään ja samalla k
 siirrytään sisemmälle kierrokselle. Opintopisteitä kerätään tutkintoja varten, mutta pelin
 Pelatessa noudatetaan laudan käskyjä, ja opintopisteitä voi myös menettää. Miinusopint
 OPISKELUN ILOA!

<p>LÄHTÖ Femineum + 10 op.</p>	<p>FUKSIAISET ... ja rappio alkaa. - 10 op.</p>	<p>Muutto. Odota 2 heitto- vuoron ajan, kun kaverit kantavat sohvan sisään.</p>	<p>Johdatu kieleen tutkimus + 3 op.</p>
<p>Opintosi viivästy- vät. Mene suo- raan Kelaan kul- kematta lähtöruu- den kautta.</p>	<h1>Maisterintutkinto</h1>		
<p>Lanserahemeltä. + 5 op.</p>	<p>Ajandut ylioppilaskunnan vastuntehtäviin. Tässä voi mennä hetki. Odo- ta nopanheiton verran vuoroja.</p>	<p>Soitat YTHS:lle. Olet jonossa. Kiiken askel eteenpäin, kun saat silmäluvun!</p>	<p>Olet ed nossa. O heittovuor</p>
<p>Muotorakenteen jatkokurssi. + 5 op.</p>	<p>Lunnon portfolio. + 5 op. mutta odota 2 heittovuoron ajan.</p>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;"> <p>MA MAISTERIPR C:IN JUHL ONNEA! JATKA KO</p> </div>	
<p>APUA! Facebook kaan- tun, ei kun siis Optima. Odota heittovuoron ajan.</p>	<p>Gradun esitarkas- tus. Joudut aloit- tamaan sen alusta. - 30 op.</p>	<p>SAAT OMAN ALASI TÖITÄ JA GRADU VIIVÄSTYÄ. ODOTA 3 HEITTUVUORON AJAN.</p>	<p>Jäit tau- bookiin.</p>
<p>Kirjasto Silmäluvuilla 3-6 opis- kelet itsellesi +15 op. Silmäluvuilla 1-2 jumatut Libriin 2 heittovuoron ajaksi.</p>	<p>Sanen kokous venyy. Odota heittovuoron ajan.</p>	<p>Sanen kokous + 5 op.</p>	<p>Kotiviinid Kortep Kiva</p>

an nopeutettuna. Tai sitten et.
 wätään opintopisteitä. Peli aloitetaan ulommalta kierrokselta, ja 180 opintopisteen jälkeen
 lopussa niillä ei ole merkitystä, vaan pelin voittaa se, joka pääsee ensimmäisenä maaliin.
 pisteitä, ei kuitenkaan voi saada! Sääntöjä voi soveltaa tarvittaessa.

<p>sta ja sen kseen.</p>	<p>KUN SINULLA ON VÄHINTÄÄN 180 op, SIIRRY TASALUVULLA KANDIIN JA SIITÄ SYVENTÄVIIN OPIN- TOIHIN.</p>	<p>Oho jäit facebookiin, nukahdit koneelle ja myöhästyit. - 2 op.</p>	<p>Ei voi mitään. - 10 op.</p>
	<p>KANDI ODOTA, KUNNES SAAT NOPALLA SILMÄLUUVUN 6.</p>		<p>JÄÄTÄVÄ DARRA.</p>
<p>elleen jo- Odota ajan.</p>	<p>Päämäärätöntä har- hailua sivuaine- viidakossa. + 10 op.</p>	<p>Ilmenee, ettei pääsetään opetusharjoitteluihin 4. opiskeluvuonna. Odota 7 heittovuoraa tai mene Alkoon.</p>	<p>ILOKIVEEN SYÖMÄÄN. Kari ojentaa sinulle lusikan, kun unoh- dat sen heittopäivänä</p>
<p>ALI OMOOTIO ASALISSA. RTISTOON.</p>	<p>GRADU ODOTA, KUNNES SAAT NOPALLA SILMÄLUUVUN 6.</p>	<p>KUN SINULLA ON VÄHINTÄÄN 180+120 OP, SIIRRY TASALU- VULLA GRADUUN.</p>	<p><i>Sitsit!</i> - 10 op. Siirry darraan.</p>
		<p>↓ Akademisk svenska hajottaa. + 3 op.</p>	
<p>as Face- Noh. - 2 op.</p>	<p>Punaviiniä ja maailmanparannusta - 10 op.</p>	<p>↓ Opetusharjoittelu + 35 op.</p>	<p>Kirjallisuuspa- ketit, + 15 op.</p>
<p>ohjassa. a. - 10 op.</p>	<p>Suomen kielen rakennetta. + 8 op.</p>	<p>Opetusharjoittelu + 10 op.</p>	<p>Kela Opintosi viivästyvät. Odota 3 heittovuoron ajan.</p>

OPISKELIJAT – LAISKAT JA SAAMATTOMAT VETELEHTIJÄT?

USEIN SANOTAAN, että yliopistossa vietetty aika on elämän parasta. En sano suoraan, että se sitä olisi, sillä pyrin ajattelemaan elämän parhaaksi ajanjaksoksi sen hetken, jota kulloinkin elän. Tällä hetkellä uskon siis eläväni tähänastisen elämäni parasta aikaa. On oma vapaus ja nuoruus, intoa ja unelmia. Varhaisaikuisuudessa voi kokeilla omia siipiään, oppia virheistään ja kasvaa henkisesti ja itsenäisemmäksi. Yleensä opiskeluaikoina myös tavataan paljon uusia ihmisiä, joista osasta voi tulla elinikäisiä ystäviä.

T I E T Y S T I
OPISKELIJAELÄMÄSSÄ on myös haittapuolensa. Opintotuki on riittämätön, ja yhä useammat joutuvat tekemään töitä opintojen ohessa. Toisaalta työpaikkoja on tarjolla vain rajoitetusti. Vuokrat nousevat koko ajan, samoin ruoan hinta. Kelan uuden asumislisäsäädöksen mukaan kesältäkään ei voi enää nostaa asumislisää tukikuukausia menettämättä. Mitä tekevät opiskelijat, jotka eivät pääse kesäksi töihin? Kaiken lisäksi pitäisi valmistua-kin nopeammin.

MONILLA SUOMALAISILLA on opiskelijoista kielteinen kuva. Opiskelijoiden ajatellaan olevan tyhjänpäiväisiä vetelehtijöitä, jotka kuluttavat valtion rahoja, bilettävät yöt, välttelevät töitä eivätkä aio koskaan valmistua. Opiskelijat ovat kuin ruttotautisia, joita kadulla vastaan tulevat voivat ilman omantunnontus- kua katsoa pahasti ja jupista itseksensä: "Nuo saamattomat nyky- nuoret..."

OMA KALENTERINI, kuten varmasti monien muidenkin opiskelijoiden, on hyvin täynnä. Aamulla kello voi soida jo 04.30, ja ennen yliopistolle rientämistä täytyy käydä töissä. Päivät yliopistolla voivat venähtää todella pitkiksi, pahimpina päivinä itselläni on luentoja klo 8-18. Yliopiston kirjastollakin riittää ahkeria opiskelijoita aina iltaan asti. Illalla on lisää töitä, eikä päivän taakkaa helpota se, että opiskelija-asunnot ovat puolen tunnin kävelymatkan päässä kaupungista, ja bussilippujen hinnat kirpaisevat ilkeästi köyhän opiskelijan kukkaroa. Mainittakoon vielä ainejärjestöjen vastuutehtävät, kotitehtävät ja luku- piirit, jotka valvottavat ainakin itseäni pitkälle yöhön. Seuraavan aamu- na 05.30 soivaa herätyskelloa ajatellen aikainen nukkumaanmeno olisi järkevintä, mutta usein se saattaa venähtää uuden vuorokauden puolelle.

SEURAAVANA AAMUNA kello 06.05 hieman unisen näköisenä töihin mennessäni vastaan kävelee eläkeiän saavuttanut naishenkilö, joka päättää pysäyttää minut ja saarnata aikuisuuden vastuusta, rappiolla olevasta nykynuorisosta ja venähtäneistä baari-illoista. En ehdi sanoa mitään naisen jo kiirehtiessä eteenpäin, sillä päässäni kaikuvat hänen viimeiset sanansa: "No niin, menepäs kotiisi nukkumaan ja pidäkin huoli, ettet seuraavan kerran tule kotiin vasta kuudelta". Kiitos, juuri tätä kaipasin aamuni piristykseksi!

VIIKONLOPPUISIN EI sentään ole töitä, mutta koulutyöt eivät

tekeydy itsekseen. Minun on pakko myöntää, etten jokaista arki-iltaa jaksa viettää koulukirjojen parissa. Aikaa vievät myös sosiaaliset suhteet ja illanvietot, joista en aktiivise- na ihmisenä halua jäädä pois. Viikonloput ovat myös hyviä päiviä täydentää viikon aikana huvenneita ruokavarastoja, tiskata ja siivota. Parhaita ovat tietysti ne viikonloput, kun voi sanoa adiós kaikelle ja lähteä kotipaikkakunnalle. Onneksi viikolla- kin on muutamia vähäkouluisempia päiviä ja niitä iltoja, kun voi vain hau- tautua sängyn pohjalle lukemaan tai katsomaan elokuvia kuuman kaa- kaomukin kanssa.

EN VALITA kiireisestä aikatau- lustani, sillä työni on mukavaa, ja tunnen ylpeyttä katsoessani pankki- tilini saldoa ja ymmärtäessäni, että olen itse ansainnut rahani. Opiskelukin on suurimmaksi osaksi hauskaa, ja tiedän, että jos opiske- len ahkerasti, valmistun ja voin päästä kunnialliseen ammattiin. Olen aina halunnut vaikuttaa asioi- hin, ja siksi koen velvollisuudekseni toimia ainejärjestössä edistäen näin niin omia kuin kaikkien muidenkin oikeuksia. Lisäksi pidän järjestötoi- minnasta, uusiin ihmisiin tutustumisesta ja tapahtumien järjestämisestä Rakastan sitä tunnetta, kun voin nähdä oman työni tuloksen ja olla rehellisesti tyytyväinen omiin saavu- tuksiini, oli kyse sitten opintotehtä- vistä, töistä tai järjestöjen vastuu- tehtävistä. En valita kiireestä, koska elämäni on nautinnollista ja antoi- saa, mutta ymmärryskykyni ei silti aina riitä opiskelijoita periaatteessa vihaaville "kunnollisille kansalaisille".

Maisterin muisteloita, vinkkejä valmistuville

HETI AAMUTUIMAAN helmikuussa 2010 puhelimeeni oli soittanut joku oudosta numerosta. Olen erilaisten lehtitalojen ristitulen uhri, joten epäilin soiton takana olleen jonkun heidän käytyreistään ja tämän koettavan kiskoa kukkaroni nyörejä jonkin Kauheus ja hirveys-lehden suuntaan ("Lisäksi saat Mielivaltaisen ristikkolehden, sanat saat keksiä itse, kuten ristikotkin!"). Neuvottelin jo itseni kanssa, että voin kuunnella tarjouksen, mikäli puhelinpirkko vain sitkeästi yrittäisi tavoitella uudelleen.

ARVASIN ENNAKOINEENI oikein, puhelin pirahti taas parin tunnin kuluttua: puhelintyöläisten soittokoneet heittävät vastaamattomat numerot takaisin jonoon odottamaan uutta yritystä. Vastasin kärkevästi koko nimelläni, jotta pääsisimme suoraan asiaan ja saisin valita jonkin ihanan tilaajalahjan, vaikkapa tasa-arvoisen akkuporakoneen jumppapallolla tai teollisuushallilta tuoksuvan hajuveden.

ÖNNITTELEN YHÄ tänä päivänä itseäni siitä, etten sivuuttanut tuota puhelua. Toisaalta myös muistan pelotella itseäni kauhukuvalla siitä, jos olisinkin hyljeksinyt kyseistä outoa numeroa pitkin viime kevättä. Yleensä ihmiset soittavat sen vuoksi, että he haluavat minulta rahaa, mutta tällä kertaa soittaja tarjosi minulle rahaa, tietysti vastineeksi työstä. Olemattoman langan päässä oli lukioaikainen äidinkielen opettajani, joka mutkattomana savolaisena kysyi ensimmäisenä: Milloin aiot valmistua? Tarjolla oli

siis äidinkielen ja kirjallisuuden opettajan paikka kotilukiossani elokuusta 2010 alkaen, lisäpanoksena mahdollinen vakituinen pesti. Täytyy todeta, että olin kohtalaisen imarreltu tästä työkutsusta, koska terveenä ja nuorena kilpailuyhteiskunnan naisena epäilin kykyjäni vielä viiden vuoden kouluttautumisen jälkeenkin.

TUOSTA HELMIKUISESTA päivästä lähtien aloin valmistua. Ensin suunnittelin pari kuukautta huolella ("Ai niin, gradu, keitänpä kahvia"), seuraavaksi iski kiire, sitten paniikki, sillä olin aiemmin aikatauluttanut tutkimukseni siten, että valmistuisin joulukuussa 2010. Hyvin harvan gradu lienee käynyt yhtä usein esitarkastuksessa kuin minun – älkää yrittäkö rikkoa tätä ennätystä, se ei ole tavoiteltavaa. Olin ehtinyt itse tuntuani huipulla luvata, että maisterin paperit olisivat ulkona elokuun loppuun mennessä. Kyllä minäkin aikanani takaisin tantereelle tömähdin gradupalautteiden myötä, mutta viimein, 29. syyskuuta 2010 graduohjaajani lähetti sähköpostia: "Olen nyt käyttänyt gradusi lausuntoineen laitoksen pedagogisen johtajan luona ja se on asianmukaisesti hyväksytty ja olen rekisteröinyt tuloksen Korppiin. Se milloin se siirtyy Joreen ei sitten ole enää minusta kiinni."

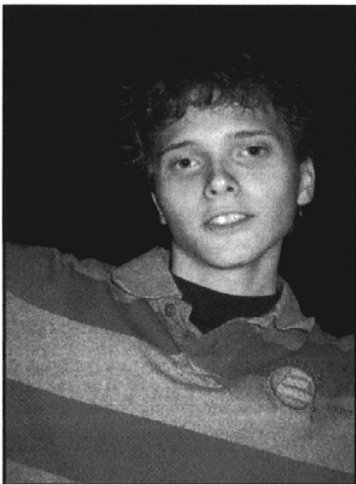
NÄISSÄ LÄMPÖISISSÄ tunnelmissa siis hurrasimme kumpikin ohjaajani kanssa, kun pääsimme toisistamme eroon. Myös esimieheni hurrasi, sillä hän oli joutunut tietuille tahoille selittelemään, miksi

yksi epäpätevä hyypiö on parempi valinta lukiomme opettajaksi kuin yksikään niistä sadoista valmistuneista. Käsité "valmistunut" on kuitenkin harhaanjohtava. Olen jatkanut pätevyitymistä työn ohessa – tai itse asiassa työssä, sillä perusteellisimmin opin ne asiat, joita joudun itse opettamaan. Jos omat taitoni ja tietoni loppuvat, konsultoin meidän kahta kokeneempaa kielitieteilijää. Vuosikymmenten kokemuksista syntyneitä tietoja on aika haastavaa kiistää, mikäli noviiisin ainoa argumentti on "mutku meille sanottiin yliopistossa".

RAKKAAT SANETTAJAT, tutut ja tuntemattomat, pitäkää tuohivirsunne entisten oppilaitostenne ovien välissä, tehkää sijaisuuksia, tarttukaa työhön, kun sitä tuodaan kielivainuisen nenänne eteen tarjottimella, kuunnelkaa kokemuksen ääniä – mutta muistakaa samalla toteuttaa tämänhetkistä päätehtäväänne: pätevyitykää myös paperilla. Joku voi kälhähkänä naukaista seuraavan InSanen stressi- ja treffipalstalla, ettei sitä maisterinlappua tarvita, mutta uskokaa minua: jos ei muuta, niin kyllä teistä jokainen haluaa vähintäänkin sen kolmannoksen lisää palkkaansa. Sillä voi sitten kivasti tilailla vaikka tunnelmallisen Kotihinkin tai suvaitsevaisen Abu-lehden kustantajien kerubeilta.

SUOMEN KIELEN FUKSIT JA MIKÄ ELÄMÄSSÄ ON TÄRKEETÄ

Syyskuussa 2010 Jyväskylän yliopistossa aloitti 33 uutta suomen kielen opiskelijaa. Perusaktiivinen porukka on syyskuun jälkeen soluttautunut niin Sanen hallitukseen kuin Jyväskylän yöelämäänkin, järkännyt pikkujoulut (ihan ite) ja Euroviisut (ei ihan ite) sekä hajoillut suomen kielen rakenteeseen, kuten kunnon perusopinto-opiskelijoiden kuuluukin. [Jotkut ovat kylläkin jo aineopinnoissa, ja Matilla on kandi tehtynä.] Kaikki ovat kivoja ja kaikista riittäisi tarinaa, mutta kolme oli sellainen hyvä ja aina perusteltavissa oleva lukumäärä esitellä, ja sitä paitsi jengi ei kamalan mielellään suostu haastateltavaksi. [Julkisuuden paineet käyvät helposti niin koviksi, missään ei saa enää olla rauhassa jne.]

Moi oon Eino Kuusaalt

Eino Lindberg, 19, tuli Jyväskylän yliopistoon Kouvolan Kuusankoskelta ja on viime kevään ylioppilas. Jyväskylän ja Kouvolan ero on Einon mukaan se, että Kouvolassa on

Tykkimäki ja Jyväskylässä vain Viherlandian karuselli. Mitä tulee äidinkielenopettajaopiskelijoihin, Eino kuuluu sukupuolensa edustajana vankasti vähemmistöön. Syy alavalintaan oli se, että äidinkieli oli aina tuntunut mukavalta ja kauppikseen olisi pitänyt lukea monta kirjaa pääsykokeisiin ja siellä olisi sitä paitsi pitänyt opiskella matematiikkaa. - Enkä päässyt röntgenhoitajaks, kun en ole niin säteilevä persoona. Yliopisto on Einon mielestä ihan jees. Eniten koko laitoksessa mättää se, että Fennicummin alakerran käytävällä on vain yksi naulakko. Eniten henkilökohtaisessa elämässä mättää se, että sukassa on reikä. - Nii ja sitte haluan kesätöitä, en oo saanu. Soitelkaa tai facebookittakaa jos on tarjolla. Oon hyvä kaikessa ja mulla on hygieniapassi. Tällä hetkellä Eino haaveilee kesästä ja uusien homonyymien keksimisestä. [Kesiä on homonymi.] Elämän suuret kysymykset pohdituttavat myös.- Miten voi tietää, jos sanakirjassa on kirjoitusvirhe? Tärkeimpiin kysymyksiin Eino kuitenkin tietää vastauksen.- Elämässä tärkeetä on se, että on monta asiaa jotka saa elämisen tunteen arvoiselta.

Mun nimi on Laura ja mä tuun Kangasalta

Laura Lindeman, 19, on saanut koko pienen elämänsä kuulla, että hänestä pitäisi tulla äidinkielenopettaja. - Kaikki oli et joo joo tulee ja mä olin et joo ei tuu. Aikansa väistämättöä vastaan kapinoituaan Laura lukioikäisenä hyväksyi kohtalonsa ja

haki lukemaan suomea. Lauran ensisijainen ykkösvaihtoehto opiskelupaikan suhteen oli Tampere, koska Tampereella ja Kangasalla ikänsä elänyt tyttö ei olisi halunnut lähteä kotoaan. Opiskelupaikka suomen kielelle irtosi kuitenkin Jyväskylästä

ja Turusta. Parisuhde sai valitsemaan Jyväskylän yliopiston, vaikka muutto Keski-Suomeen vähän hirvittikin. Yllättäen Laura on huomannut kotiutuneensa. Ala on oma, opiskelminen on mukavaa ja koti on niin täällä. Ei ole kuitenkaan varmaa, jatkuuko opiskelu Jyväskylässä enää ensi vuonna, sillä Lauran tie saattaa viedä [saman naisen perässä] Turkuun tai Tampereelle. Se hajottaa vähän.- Mä en halunnut tänne, mutta täällä on hyvä olla, ja nyt mä en halua pois. Tällä hetkellä Laura haaveilee perheenisäyksestä. Kunhan ensi syksyn asumis- ja opiskelukuviot selviävät, jonkinlainen lapsen onkin luultavasti tulossa.

Kotona kuitenkin keskustellaan vielä siitä, onko tulokas kissa vai kani. Vaikka ei sillä ehkä ole väliä eikä kauptungillakaan, jos priorisoi oikein.- Elämässä on tärkeätä tulla eläneeksi. Silleen oikeesti.

Hei olen Ella ja ihan Jyväskylästä

Ella Taivassalo, 20, kirjoitti ylioppilaaksi keväällä 2009. Hän opiskeli Jyväskylän yliopistossa ensimmäinen vuoden matematiikkaa, sai siitä vuodessa erittäin paljon tarpeeseen ja vaihtoi humanistiseen tiedekuntaan.- Kyllä mä vähän oletin jo silloin, että haluan kuitenkin lukea suomea, mutta kokeilin kuitenkin, jos matikka olisikin ollut kivaa. Ei ollut. Pedagogisia opintoja Ella sai ihan hyvin tehtyä myös matemaattis-luonnontieteellisen hairahdusvuotensa aikana.

Yliopiston soveltuvuuskokeiden mukaan Ella on kovin pedagoginen ja

soveltuu erinomaisesti opettajaksi. Ella itse on eri mieltä.- Musta tulee äidinkielenopettaja, vaikka pelkään seistä luokan edessä. Kamalaa. Ella on syntyperäinen jyväskyläläinen, joten hän pääsee ikävän iskiessä kotiin helposti, mikä on turvallista. Ella ei stressaa opiskelusta turhaan, vaan käy luennoilla, katselee ympärilleen ja pärjää ihan mukavasti. - En mä osaa sanoa mitään mistään opiskeluihin liittyvistä odotuksista tai aikomuksista. En mä tiedä mitä haluan. Oon täällä ja teen töitä ja tähän asti olen viihtynyt. Haaveitakin Ellan on vaikea nimetä. - Mulla vähän niin kuin on nyt kaikki mistä oon ikinä haaveillut. Nyt haaveilen pienistä asioista niin kuin päiväunista sängyn päällä aurinkoläikässä ja perunarieskasta. Kuten muutkin, myös Ella muotoilee elämän tärkeimmät asiat suomen kielen opiskelijoita kutkuttavalla tavalla. Hän tekee sen myös monimutkaisesti.- Elämässä on tär

keää, että on terve ja että jaksaa olla niin, että itselle on tärkeää, että muilla on hyvä olla.

FUKSIBOKSI ELI FUKSIT NUMEROIN

33 FUKSIA
 10 PÄÄAINEOPISKELIJAA
 23 OPETTAJALINJALAISTA
 5 POIKAA
 4 HALLITUKSESSA ISTUVAA
 1 KIINTIÖ-MARI (TUNNISTE: THE ROCK)
 1 HUMANISTISTEN TIETEIDEN KANDIDAATTI
 2 ANNA
 2 HANNA
 2 SATUA
 ~ 3 HAJONNUTTA JA PAIKAN VAIHTAMISTA
 SUUNNITTELEVAA
 ~ 1,2 BILEET VIIKOSSA

Sanen oma tekstiviestipalsta

IS Yksinäinen haamu etsii seuraa haudanvakavasti! Jos tulet hännätykse yhden Sanesunnuntain haamun toimesta ja omaat kyvyn nähdä haamuja, anna hali! -Dollari

IS Kiitos takapenkin teineille havainnollistavasta esityksestä! :D nii ja terkkui päätoimittajille, ootte ihqui <3 -Armas opiskelijatoveri

IS Tämä viesti ei tule nakkijonosta. Ja on tämän illan viimeinen. -Minä

IS Tällainen räppi syntyi: Me ollaan täällä osmassa, meillä on bändi koossa. Meillä on pullat mukana, kun mennään baariin tanssimaan. Jee! Osmas on kivaa :)

IS Terveisiä Osmalaisilta: Pää on

tyhjä, mutta täynnä! Titta näyttää kuskille pahaa silmää. Kyllä sitä riis-teys alueellakin voi juoda! Meininki on hyvä, jee!

IS Yksi lähtee, mutta toiset jää.

IS VÄLI Skinnare, sun osma-hengaajamailit teki mun päivän. Kirjoita pian taas!

IS Luke, i'm your father! \\\\/_ minulla on taustaperuna ja muusia. terveisiä :)

IS VÄLI Truba-Pertun nailonkuorurutetut kukonkoivet inspiroivat minut häpeilemättömään itseilmaisuu- suun. Kiitos kannustavasta esimerkistä, arvon kukko!

IS VÄLI TerQQui vuosikurssille '06!! Kohta ännäs vuosi.

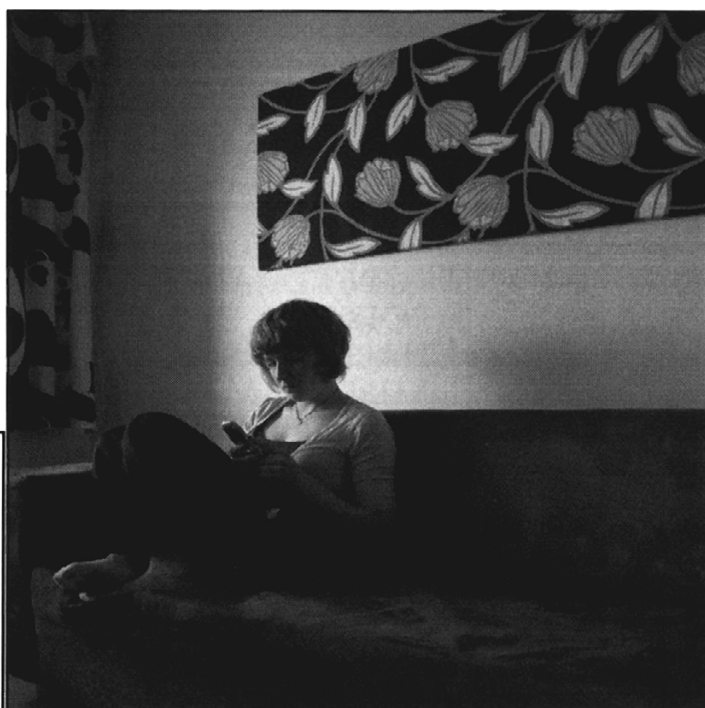
IS VÄLI Missä viipyy Fennicumin kirjaston sohva, kahvin keitin ja oleskelu tila. Lisä tieto koneita kin on odotettu. Nimim. Kohta kiehuu

IS VÄLI Tuttavallinen tervehdys sinulle, kuuma mies Ilarissa. Haluaisin sulattaa kevään viimeisetkin lumet kanssasi. Pliis ota yhteyttä. Nim. Katseesi alla olen jäähtynyt=tahmea kastike

IS VÄLI Tutkivat journalistit saapuivat sanen pelivuorolle. U1 näytti autiolta. Missä innokkaat fennistipelurit? Syyllisyys vainotkoon teitä, kielinörttiplöset!

Ammattitaitoa jo 30 v.
Vaasankatu 10, 40100 Jyväskylä
P. (014) 215 384, 050 552 5002
E-mail tarrapaita@tarrapaita.fi
www.tarrapaita.fi

Repomies avautuu: Ei enää pelitä vanhentuneet lääkkeet...

KIVASTI PYYDETTIIN sivun täytettä InSaneen ja heti tarttui Repomies haasteeseen ja aloitti mussuttamisen. Repomies mussuttaa InSaneen ja samalla vasemmalta kädellä jäätelöä mussuttaa. Jäätelöä mussuttaa kevätauringonpaisteessa ja InSanen sotkee. Nätisti sotkee ja tahmaa joka paikan sokeriin. Makea mies tuo Repomies. Makeasti miehinen mies.

AVAUTUMAAN PÄÄSI Repomies ja innostui aiheesta. Avautuu Repomies kuin kohdunsuu synnytyksen alkaessa. Kirjallisesti avautuu Repomies ja näppäimistöä nakuttelee. Avautuu kivasti jotta InSaneen jotain hyvääkin saataisiin. Ei ole enää InSane entisellään, ei ole InSane kuin Repomiehen nuoruudessa. Nuoruudessa Repomies InSanea luki ja riippukeinussa loikoili. Riippukeinussa kyytiä otti ja itseään lehdellä sivisti, luki kolumneja ja Kirjaston poikia ihaili. Poikia ihaili ja onnellinen oli. Poikia katseli ja silittelii. Koiranpentusilmäisiä poikia silittelii ja hipelöi. Ei, Ei, JUMALAUTA! Lääkkeet!

* OTTAA LÄÄKKEET BEROCCA-PUTKESTA *

SITTEN ASIAAN Repomies palaa. Karrelle palaa kuin enkelin sydän joka rakkaudesta riutuu. Rakkaudesta InSaneen ja journalistiin riutuu. Riippumatonta journalis-

mia Repomies kannattaa ja siksi toimittajia rakastaa. Rakastaa kuin omaa olematonta lastaan. Pyytettömästi rakastaa ja lahjuksia vastaanottaa. Aurinkotuolissa lahjuksistaan nauttii ja lehdistöä kivasti arvostaa. Arvostaa ja siksi lehteen kirjoittaa. Kirjoittaa ja itsensä lehteen myy. Lehteen kivasti sielunsa myy ja arvostettavaksi toimittajaksi nousee. Puolueeton toimittaja Repomies ja hänen yhteiskunnan epäkohtiin pureutuva journalisminsa. Yhteiskuntaan pureutuu kuin rai-votautinen rakki ja hampaansa sen mätään ytimeen upottaa. Hampaat sinne upottaa ja suusta vaahtoa erittää. Suu vaahdossa epäkohtiin tarttuu ja irti ne puraisee. Irti puraisee ja muutaman hampaan menettää. Ei ole enää Repomiehen hampaat entisellään. Tekohampaat saa ja tekotaiteellinen Repomiehestä tulee. Tekotaiteella Kiasmaan pääsee ja apurahoilla kivasti elelee. Leveää elämää elelee ja siitä InSaneen kirjoittelee. Palstatilaa itselleen ostaa ja kuvansa lehteen laittaa. Kansikuvapojaksi rupeaa ja julkkikseksi pääsee. Naiset perässä juoksee ja Repomiehelle vislailee. Repomiehelle drinkkejä tarjoilevat ja Repomiehen sänkyyn kaatavat. Repomies sänkyyn kaatuu ja tiedottomaksi sammuu. Kivasti siihen sammuu ja aamulla yksin heräilee.

RANKKAA ON journalistin elämä. Tutkiva journalisti Repomies itseään

tutkii ja kivasti siitä kirjoittaa kaikille jotka lukea jaksavat. InSanen lukijat kuoliaaksi väsyttää eikä avautumistaan ikinä lopeta. Avautuu ja ongelmansa kaikille kertoo. Lääkeongelmasta julkisesti kertoo ja sympatioita kerää. Addikseille kasvot antaa ja yksityisyytensä uhraa. Yksityiselämänsä humanisteille myy ja maksuksi lämmintä kättä saa. Lämmintä humanistin kättä ja mainetta ja klooria saa. Uimahalliin menee ja kloorivedessä pärskii. Kivasti pärskii ja vesijuoksevan mummon upottaa. Laivanupotusta pelaa ja laivallisen mummoja upottaa. Kivasti ruotsinlaiva uppoaa ja verovapaat viinat samalla pohjaan painuu. Pohjiksi viinat Repomies ottaa ja lääkkeitä päälle kourallisen vetää. Sen jälkeen rumalle korstolle baaritiskillä avautuu ja turpiinsa ottaa. Turpiinsa kivasti ottaa ja kotiin haavansa nuolemaan menee. Haavojaan nuolee ja InSaneen veret pyyhkii. InSanella vessassa pyyhkii ja pyyhkeenä käyttää. Vessasta alas InSanen vetää ja perässä päätoimittajat.

Ei, Ei, JUMALAUTA!!!

KIRJOITTAJA ON INTOHIMOINEN MYÖHÄISHERÄNNÄINEN PASILA-FANI, JOKA TYKKÄÄ KYÖSTI PÖYSTISTÄ MUTTA SAMAISTUU REPOMIEHEEN.

OBJEKTINSIJAINEN MÄÄRÄN ADVERBIAALI JYVÄSKYLÄSSÄ

18.–20.3.2011 oli Osma. Näin nimitetään puolivuositaita viikonloppuseminaaria, jossa suomen kielen opiskelijat kuudesta eri yliopistosta kokoontuvat kattojärjestönsä Osma ry:n nimissä pitämään kokousta ja hauskaa. Tänä vuonna järjestäjänä pokkuroi Sane ry, ja niinpä muutaman sanelaisen hermot raunioituivat kiihtyvää tahtia kevään edetessä Osma-viikonloppua kohti. Kaikki on kuitenkin ohi, ja fennistit saavat yleensä aivonsa ehjiksi tyhjentämällä ne paperille. Tehkäämme siis niin. Pysimme lauantain saunaillassa keilauksen jälkeen muutamaa osmaajaa vastamaan vapaasti muutama kysymykseen. He avautuivat meille kuin pääsiäismuna nelivuotiaalle.

Yleistä hengasta

Mitä kuuluu?

"Onnellista, pörröistä ja lämmintä."

"Ei ees hyvää."

"Pirskatelevaa omenaviiniä kevään ensimmäisenä päivänä puistossa nautittuna viime syksynä poimituista, talven aikana pannuista omenoista Oulun poikien tarjoilemana."

Onko ideoita?

"Aina ja paljon. Tärähtellee aina ja paljon."

"Kaurapuuroo lakkahillolla."

"Viinirypäleiden dippausta. Kivettömiä vihreitä ja viinipunaisia. Herukoistakin voi tehdä viiniä."

Ovatko sormet kipeät? [keilasimme siis ennen tämän jutun tekemistä]

"Ranne vähän hellänä."

"Eiku reidet."

"Peukalo vähän."

"On, mutta ei keilauksesta."

Mikä on parasta Jyväskylässä?

"Pieksämäelle pääseminen."

Mikä on parasta Pieksämäessä?

"Joensuuhun pääseminen. Joensuun fennistityttöjen luokse."

"Eli Jyväskylässä on parasta Joensuun tytöt."

Miten pääsee Ouluun?

"Käytä henkilöautoa, sumaa korvaa. Pysähdy Mämmensalmen random huoltsikalla nauttimassa 'tuoreet munkit'."

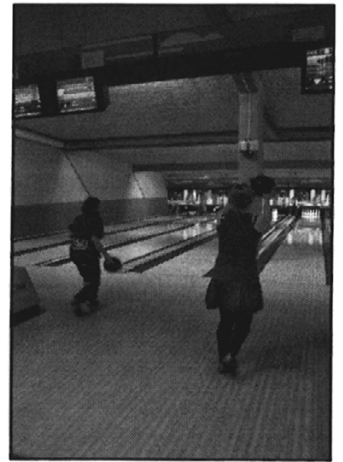
Terveisiä?

"Ouluun, äitille, serkuille."

"Kaikille ihanille sanelaisille ja Matti Nykäselle."

"Mika Hallilalle pusuja ja sen vaimolle myös!"

[Kerrottakoon, että Mika Hallila oli Joensuun yliopistossa kirjallisuutta opettamassa kunnes siirtyi samoihin tehtäviin Jyväskylään. Hallila on varsin suosittu persoona molempien kaupunkien kirjallisuuden opiskelijoiden keskuudessa.]

Keilausturnaus käynnissä

Voitonjuhlats tuuletuksineen

Asiasta illatiiviin

SIIRTYMÄFRAASI "ASIAS-TA X:ään" on hyvin produktiivinen. Kaikista perinteisin numeraalin sisältävä muoto lienee "asiasta toiseen" ja substantiivien puolella aina niin vitsikäs "asiasta kukkaruukkuun". Seuraavassa muutamien ilmausten esiintymisfrekvenssejä internetissä Google-hakukoneen mukaan.

Asiasta...

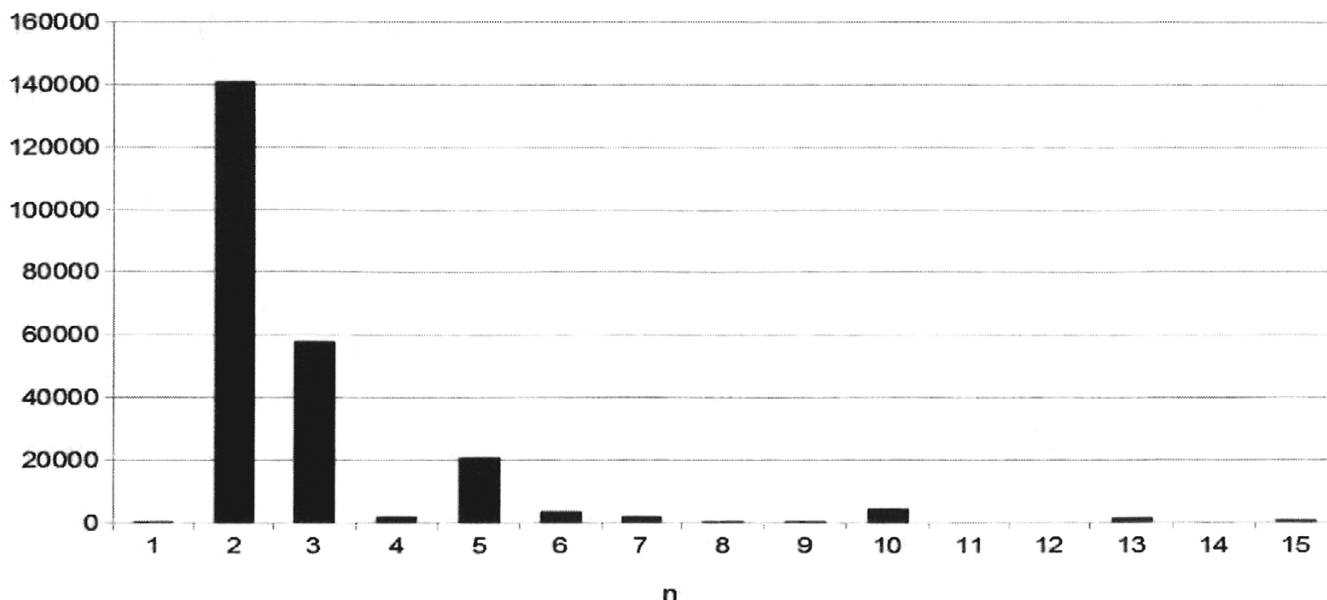
ensimmäiseen: 326
toiseen: 141 000
kolmanteen: 58 000
neljanteen: 1 920
viidanteen: 20 900
kuudenteen: 3 500
seitsemänteeseen: 1 940
kahdeksanteen: 469
yhdeksänteeseen: 473
kymmenenteen: 4 520
yhdeksänteentoista: 46
kahdeksänteentoista: 6
kolmanteentoista: 1 430
neljanteentoista: 135
viidanteentoista: 709

kuudenteentoista: 276
seitsemänteentoista: 176
kahdeksänteentoista: 7
yhdeksänteentoista: 0
kahdenteenkymmenenteen: 3
kolmanteenkymmenenteen: 64
neljanteenkymmenenteen: 4
viidanteenkymmenenteen: 191
kuudenteenkymmenenteen: 3
seitsemänteenkymmenenteen: 0
kahdeksanteenkymmenenteen: 3
yhdeksänteenkymmenenteen: 0
sadanteen: 1 190
tuhannenteen: 151
kymmenenteentuhanteen: 2
miljoonanteen: 543
ännänteeseen: 4
n:nteen: 4

kukkaruukkuun: 7 450
kukkapurkkiin: 1 990
moottorisahaan: 3 030
rautasahaan: 7
vasaraan: 31
jakoavaimiin: 7
ruuvimeisseliin: 3
porakoneeseen: 1
avaruuteen: 253

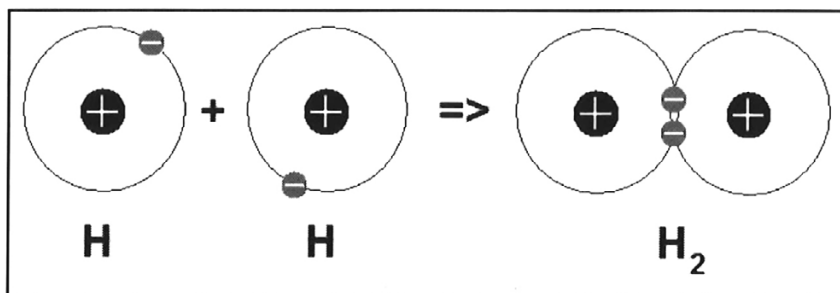
polkupyörään: 66
paloautoon: 4
höyryveturiin: 2
kameliin: 37
porkkanaan: 796
perunaan: 131
kukkakaaliin: 42
sipuliin: 9
kahvinkeittimeen: 53
teekuppiin: 7
kahvikuppiin: 92
hillomunkkiin: 4
korvapuustiin: 4
pullapitkoon: 1
patalappuun: 3
kaappikelloon: 72
seinäkelloon: 24
lehmänkelloon: 1
lumiukkoon: 8
joulupukkiin: 7
mäyräkoiraan: 1
koirankoppiin: 2
sukkalaatikoon: 8
kenkälaatikkoon: 5
kananmunaan: 3
heinänkorteeseen: 2
kaktukseen: 128
jukkapalmuun: 2

Asiasta n:nteen

Käytännön kvanttimekaniikka, osa II: Kovalenttinen infinitiivi

KOVALENTTINEN SIDOS on kemiallinen sidos, jossa atomit jakavat elektroneja keskenään tasaisesti [Wikipedia]. Esimerkiksi kaksi vetyatomia (H), jolla kummallakin on yksi protoni (+) ja yksi elektroni (-), muodostavat vetymolekyylin, jossa atomien välillä on kovalenttinen sidos, eli atomeilla on yhteinen elektronipari.

VERBIEN I INFINITIIVIN eli ns. perusmuodon tunnus -tA lisätään aina konsonanttivartaloon, mikäli sanalla sellainen on. Konsonanttivartalo saadaan esimerkiksi muodosta juos|koon (akt. imp. prees. y. 3. p.), joten I infinitiivi on

juos + ta > juosta

NS. SUPISTUMAVERBIEN tapauksessa I infinitiivi muodostuu hieman eri tavalla. Aluksi erotetaan konsonanttivartalo: facebookat|koon

ja lisätään infinitiivin tunnus:

facebookat + ta => facebookata

VARTALON JA I INFINITIIVIN tunnuksen t:t ikään kuin sulautuvat toisiinsa ja vartalo ja tunnus jakavat ne, aivan kuten atomit jakavat elektroniparin kovalenttisessa sidoksessa.

ISKUREPLIKKEJÄ

Korkeakouluopiskelijan ei tule unohtaa lihan himoja! Viestit sydämeen kulkevat aivojen kautta, eli pyrkiessäsi fyysiseen toimintaan älä hylkää tiedollista pääomaasi. Tässä kahden fennistineidin ehdotuksia kuinka lähestyä kirjallisuuden herrasmiestä.

"Etsitäänkö intertekstuaalisia viittauksia toisistamme – ja toisiimme? Kristeva nappaa!"

"Anna mun olla sisäkkäiskertomuksesi!"

"Psykoanalyttisen tutkimuksen keskeiset symbolit eivät aivan auenneet minulle. Tarvitsen tukiopetusta ja konkreettista."

"Haluaisin uudelleenkirjoittaa kirjallisen kaanonin kanssasi."

"Kirjallisuudentutkimus on politiikkaa, rakkaus sotaa, motita minut!"

"Haluaisin nähdä pintarakenteidesi alle ja analysoida syvärakenteitasi."

"Voisiko tehtävän toteuttaa käytännön työnä? Aiheeni olisi fallossymboli. Assaria kaivataan!"

"Haluaisin lukea reittäsi vastakarvaan."

"Henkilökohtaista kirjavinkkausta, tänään?"

"Sinulla taitaa olla jo vaimo, mutta älä pelkää: et joudu toisen tai useamman tason kertojaksi."

"Oon sun, kannesta kanteen!"

"Romanssimme tarina ja kerronta ovat jo olemassa, toteutetaanko teksti huomenna Juomatehtaalla?"

"Olisitko rakkauteni languen parole?"

"Barthes ei puhu tunteidemme termein, mutta osaan lukea rivien välistä. Joko tänään?"

"Ei pureta suhteemme kolonialistista diskurssia: alista ja miehitä minut!"

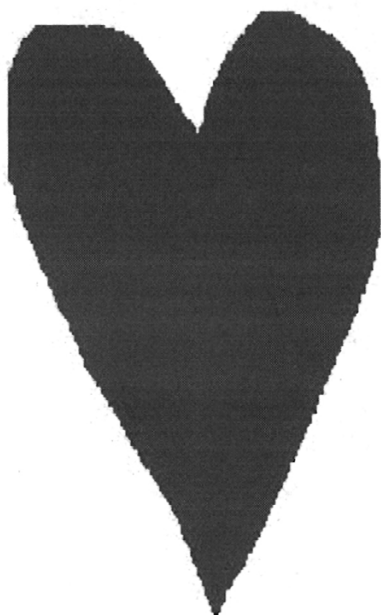
"Olen etnosentristi, sinä valkoinen mieheni."

"Olen teksti itse. Lähilue minut."

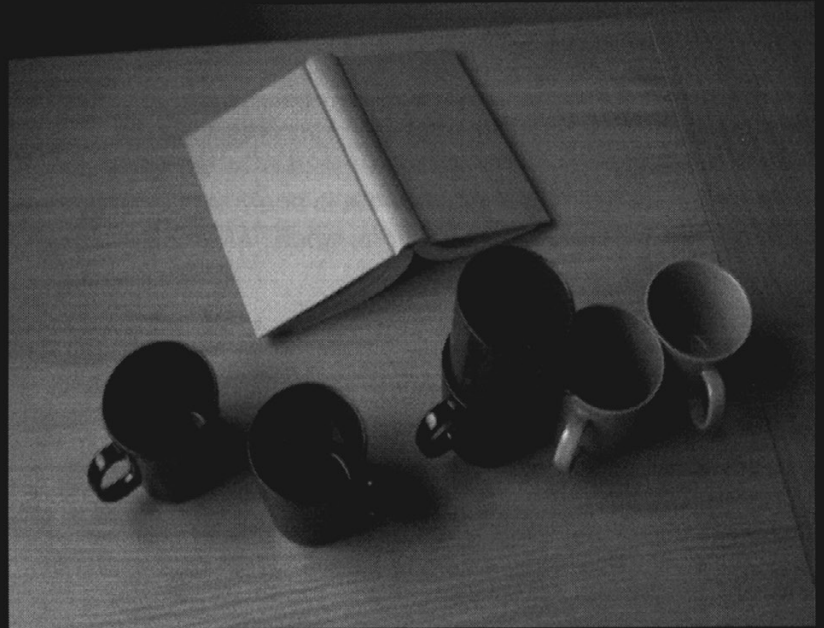
"Sanoit, että kielellä on emotiivinen funktio. Sinun kielelläsi voisi olla myös lihallisempi funktio."

"Olet dominanttini."

Paljastamme nimemme, jos jompaakumpea onnistaa. Siihen asti toivomme, että InSanen teemaa sivuten avaatte muutakin kuin sydämenne!

Saanko luvan vai tanssitaanko ensiksi?

Istun nurkkapöydässä
kahvikuppimuurin takana
kirja suojaksi nostettuna
etten varmasti näe ketään
eikä kukaan huomaa minua

Sinä naurat ääneen, kun
lopulta huomaat minut kilpeni takaa.
Kysymättä lupaa, sanomatta sanaakaan
istut minua vastapäätä, muurini taakse
ja jäät odottamaan, että päätän nähdä sinut.

Esitän, että kirja on kiinnostava, mutta
sinulla on vuorten kärsivällisyys
ja lopulta minun on pakko laskea kirja
ja kohdata sinut muurin toisella puolella, mutta
sinä vain hymyilet ja pyydät minua kahville
eikä tällaiselle voi kuin nauraa.

Kevät tippuu pisaroina räystäistä
ja valuu puroina kivetyksen reunoja.
Tuuli on vielä kylmä ja maa on jäässä
mutta valo tunkeutuu
suljettujen silmäluomien läpi
ja lämmittää takin selkämyksen.

Katsoo ikkunasta ulos
valoon ja väreihin
kuin katsoisi itseään peiliin
eikä ehdi edes huomata
että sama valo näkyy
peilin tälläkin puolella.

Valkoiset lapaset
pölystä harmaat
makaavat kivetyksellä vailla käsiä
joita lämmittää.
Kevään lämpö pitää
käsistä kiinni
ja liekö kukaan edes huomannut
että tumput ovat jääneet maahan odottamaan

SANELLE OMA SITSI LAULU

Kevään 2011 kunniaksi InSane pisti pystyyn kunnianhimoisen kilpailun: sanoita Sanelle oma laulu ja voita mainetta ja kunniaa! InSanen päätoimitukselle lankesi kiperä tehtävä, kun laulukilpailun ehdotukset tulivat arvioitaviksi. Kuinka päättää voittaja, kun molemmat ehdotukset olivat niin hyviä? Päätoimitus ratkaisi ongelman luovuttamalla päätuomarin velvollisuuden puolueettomalle ex-päätoimittajalle, joka vannoi kautta Lauri Hakulisen olevansa puolueeton ja ehdottoman rehellinen arvioinneissaan. Pseudonyymillä esiintyvä Kyösti P. Mahtisonni luki ja lauloi sanoitukset läpi ja teki päätöksensä parin kaljan jälkeen. Yksimielisesti hän päätyi valitsemaan voittajaksi kappaleen Sano että sä kaadat.

"Hei, tän Sano että sä kaadat -biisin kertsii vetoaa mihun! [Laulaen:] Sano että yksi ainoa olut nyt...!"

"Tää PMMP ei oikein sovi ihan säveleen, tätä ois ehkä vähän vaikeaa laulaa... Oota mie otan pari kaljaa ja kokeilen sit uudestaan!"

"Miks näissä lauletaan vaan alkoholista? Vai onks nää tehty kannissa?"

"Eiks näitä vois diskata molempia kun ei näissä puhuta Sanesta mitään?"

"Kyllä mie tältä kaljan ottaisin!"

Sano että sä kaadat (Satulinna)

1. Sano että sä kaadat
mulle tuopillisen
Sano että sä annat
joskus viel' toisenkin

Sano että sä tiedät
kaljaa meillä vain on
Että yksille johti
meidät tie kohtalon

Kertsii: Sano että "yksi ainoa olut nyt"
Sano ettei tämä kalja oo lämmennyt
Silloin nauttia mä siitä saan
Niin kuin Sandels konsanaan

Sinulle mä huurteisen tarjoisin
Mutta eilen senttini tuhlasin
Sinulle mä antaisin oluen
jos sä otat sen

2. Sano että sä lähdet
johonkin jatkamaan
Ettei iltamme pääty

ennen kuin alkaakaan

Sano että sä tiedät
kaljaa meillä viel' on
että tunnelma nousee
yömmö on loputon!

Kertsii

Tekijät: Pena ja Pirkko

Helvetin hyvin menee (PMMP:n
Rusketusraidat)

Helvetin hyvin menee

Sä kysyt multa miksi oon iloinen
Se johtuu siitä että join oluen-en-en
Mulla on sulle pikkuinen salaisuus
Alkoholi on mulle asia uus

Kertsii:
Heitetäänkö pois kaikki

estot ja vaivat

Lähdetään baanalle
Näytä mulle missä täällon
parhaat paikat
Piirrä ne kartalle

Helvetin hyvin menee

Mun perhe oli himovanhoillinen
Ne kielsi multa Leijonan juomisen
Mä mietin usein että missä sen teen
Valitsen Timen taikka kotibileet

Kaadetaan viinii
Tartutaan tuoppiin
Kaadetaan suoraan portsariin päin
Kaadetaan viinii

Kertsii

Tekijät: Tiira ja Heikki

Toim. huom. Tiiraa ja Heikkiä pyydetään ilmi-
antamaan itsensä maineen ja kunnian vuoksi.

SUKLAA AUTTAA KAIKKEEN

Kun tuntuu, että mistään ei tule mitään ja maailma potkii päähän, on aika kutsua ystävät kylään ja pitää suklaafondue-kestit. Resepti on helppo ja lisäksi terveellinen, sillä siinä on paljon hedelmiä ja suklaa on tehty kaakaopavuista, jotka vasta terveellisiä ovatkin.

Suklaafondue

4 annosta

Valmistelut 25 minuuttia

Keittoaika 5 minuuttia

**1 fonduekattila tai pöytään nostettava vesihaude
vatkain**

200 g tummaa suklaata (vähintään 60 % kaakaovoita)

1,5 dl ranskankermaa tai ruokakermaa

valikoima marjoja ja hedelmiä paloiteltuina (vadelmia, mansikoita, ananasta, kiiviä, banaania, tuoreita viikunoita, päärynöitä, luumuja, persikoita, mandariineja jne.)

valikoima erilaisia keksejä ja pikkuleipiä (kissankieliä, mariekeksejä, lusikkaleipiä jne.)

Kuumenna kerma kiehuksi ja kaada se rouhitun suklaan päälle.

Sekoita tasaiseksi ja siirrä fonduepataan tai vesihauteeseen. Pidä seoksen alla riittävä lämpötila, jotta se pysyy juoksevana.

Kasta hedelmiä ja keksejä seokseen ja nauti.

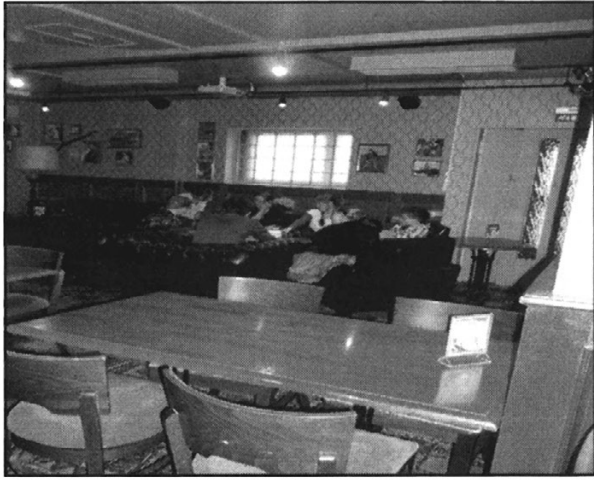
(Trish Deseine 2003: HALUAN SUKLAATA! WSOY s. 78)

Tietysti kaiken voi syödä myös yksin Darwinin hengessä, mutta siitä tulee useimmiten paha olo.

<http://www.maku.fi/resepti/suklaafondue>

SaneSunnuntai joka toinen sunnuntai at Hemingway's

TERVETULOA OLOHUONEESEEN,
TARJOLLA VIIHTYISÄ YMPÄRIS-
TÖ, MUKAVIA IHMISIÄ, LAAJA
TUOTEVALIKOIMA, PIKKUPUR-
TAVAA, PELEJÄ: BILIS, SHUFFLE-
BOARD JA LUKUISIA LAUTAPE-
LEJÄ!

KAUPPAKATU 32

PUH. (014) 614 706